Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 1994 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 29 septembrie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

La culesul viilor

CIORCHINII sînt grei; aplicînd metode înaintate de îngrijire a viței de vie, oamenii muncii din sectorul viticol au obținut anul acesta rezultate deosebit de bune. In toate podgoriile țării recolta de struguri se anunță foarte bogată. Mai ales în gospodăriile de stat cu caracter viticol, producția viilor va fi de-a dreptul excepțională. Gospodăria de stat Odobești, de pildă, va culege în medie 9.200 kg. struguri la hectar.

Pentru a se strînge cu folos întreaga producție de struguri din acest an în cel mai scurt timp este necesar ca, împreună cu muncitorii existenți în prezent în gospodăriile agricole de stat, să participe la această muncă și un mare număr de forțe din afara gospodăriilor de stat. La fel ca și în alte domenii importante și aici tineretul nostru poate aduce o contribuție entuziastă, de mare importanță. De pe acum se poate spune că un însemnat număr de tineri, antrenați de organizațiile U.T.M., s-au angajat să participe la strîngerea recoltei de struguri.

Organizațiile de bază, organele raionale și regionale ale U.T.M. trebuie să popularizeze larg în rîndurile utemiștilor și ale tuturor tinerilor importanța deosebit de mare pe care o prezintă culesul strugurilor la timp. Executarea în bune condiții a recoltatului la timpul optim, va face ca întreaga producție să fie vinificată în bune condiții, să se obțină produse de bună calitate cu un preț de cost redus.

Fiecare tînăr trebuie să fie convins că participînd la culesul strugurilor contribuie la îndeplinirea și depășirea planului unei importante surse de sporire a venitului național. Viile întinse ale patriei noastre produc vinuri de calitate superioară care sînt foarte căutate în țară și peste hotare.

Munca de convingere a tinerilor pentru a lua parte la culesul viilor va da rezultate bune pînă la capăt dacă va fi însoțită și de o bună muncă de organizare a celor ce merg să ajute gospodăriile de stat. Incă de la locul de muncă, din satul sau întreprinderea din care pleacă tinerii, din facultăți sau din școli, ei trebuie să fie organizați în brigăzi și echipe, ai căror responsabili să fie aleși pe loc. Elevii și studenții vor fi însoțiți de cadrele didactice, care împreună cu organizațiile U.T.M., răspund de activitatea lor. In acest fel, tinerii vor putea începe munca imediat după sosirea lor în gospodăria de stat și vor putea obține succese mai mari. **Fiecare organizație de bază U.T.M. și în special organizațiile de bază U.T.M. sătești, să-și facă un titlu de mîndrie din antrenarea unui număr cît mai mare de tineri la culesul viilor, din organizarea exemplară în brigăzi și echipe a acestor tineri.**

Muncind cot la cot, în aceleași condiții și la aceeași lucrare, tinerii care vor ajuta gospodăriilor de stat la culesul viilor vor avea cele mai bune condiții pentru desfășurarea largă a întrecerii. Organizarea temeinică și urmărirea întrecerii individuale între echipe, brigăzi, între secțiile gospodăriilor de stat, va fi un puternic stimulent atît în munca tinerilor veniți să ajute gospodăria de stat cît și în munca tuturor viticultorilor din gospodăria respectivă.

Cîștigătorii întrecerii — echipele, brigăzile, secțiile gospodăriilor vor primi steaguri de fruntașe. Dorința fiecărui tînăr de a păstra steagul cît mai mult timp în echipa sa, în brigada sa, trebuie să însuflețească munca, să ducă la rezultate din ce în ce mai bune.

Unul din criteriile de bază ale întrecerii, ale decernării titlurilor de fruntași trebuie să fie, neapărat, calitatea muncii. Pentru a se duce o muncă de calitate superioară, organizațiile U.T.M. trebuie ca, în colaborare strînsă cu conducerile gospodăriilor de stat, să aibă grijă ca în fiecare brigadă — și pe cît posibil, în fiecare echipă — să fie repartizat cîte un viticultor priceput, muncitor din gospodărie, care să poată da tinerilor toate lămuririle necesare în legătură cu culesul.

Tinerii care vor ajuta gospodăriile de stat la recoltatul strugurilor vor dispune de suficient timp liber dimineața — căci culesul nu poate începe pînă ce nu se ia roua de pe struguri, — în pauza de la prînz și în orele de seară, după terminarea zilei de muncă. In colaborare cu conducerile gospodăriilor de stat, organizațiile U.T.M. din aceste gospodării, sub conducerea organizațiilor de partid, trebuie să asigure tinerilor mijloace pentru petrecerea timpului liber într-un chip cît mai folositor și atractiv, atrăgîndu-i la șezători, festivaluri artistice etc.

Gospodăriile de stat care vor primi ajutorul tineretului la culesul viilor vor asigura, fără îndoială, condiții bune de viață și de muncă pentru tineri. Aceasta nu înseamnă că organizațiile de bază U.T.M. nu mai au nimic de făcut în această privință. Dimpotrivă, ele trebuie să vegheze ca tinerii să folosească aceste condiții cît mai bine, să facă propuneri pentru îmbunătățirea organizării muncii, a cazării tinerilor etc.

Momentul cel mai potrivit de recoltare a strugurilor (cînd gradul lor de coacere este cel mai bun) este foarte scurt — numai cîteva zile. Pentru ca în aceste cîteva zile să se culeagă cea mai mare parte a viilor, organizațiile de bază U.T.M., în colaborare strînsă cu organizațiile sindicale, cu tehnicienii și cu conducerile gospodăriilor de stat, trebuie să participe la organizarea unei „săptămîni record" la culesul viilor. In timpul acestei săptămîni, la recoltarea strugurilor trebuie atrase toate forțele, iar organizarea muncii trebuie să se facă în cele mai bune condițiuni, astfel încît culesul să fie terminat în întregime sau în cea mai mare parte.

In tot timpul culesului și mai ales în cadrul „Săptămînii record" este bine ca organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile de stat cu caracter viticol să mobilizeze în această acțiune și pe membrii familiilor muncitorilor și funcționarilor din gospodărie.

Și atunci cînd steagul roșu pe țară al C.C. al U.T.M. se va decerna regiunii fruntașe în mobilizarea tinerilor și în rezultatele obținute la cules și cînd organizațiile de bază U.T.M. vor primi steagul de fruntașe pe regiune, mai mult se vor bucura tinerii fruntași în întrecere.

Cîntecele și glumele lor vor izbucni mai vesele la sărbătoarea culesului viilor, tradițional prilej de bucurie pentru roadele muncii de peste an.

Și în mijlocul veseliei tuturor, mai mare va fi satisfacția acelora care au muncit mai bine, mai cu spor.

La fotbal, reprezentativa R. P. Romîne a întrecut reprezentativa Belgiei cu 1-0

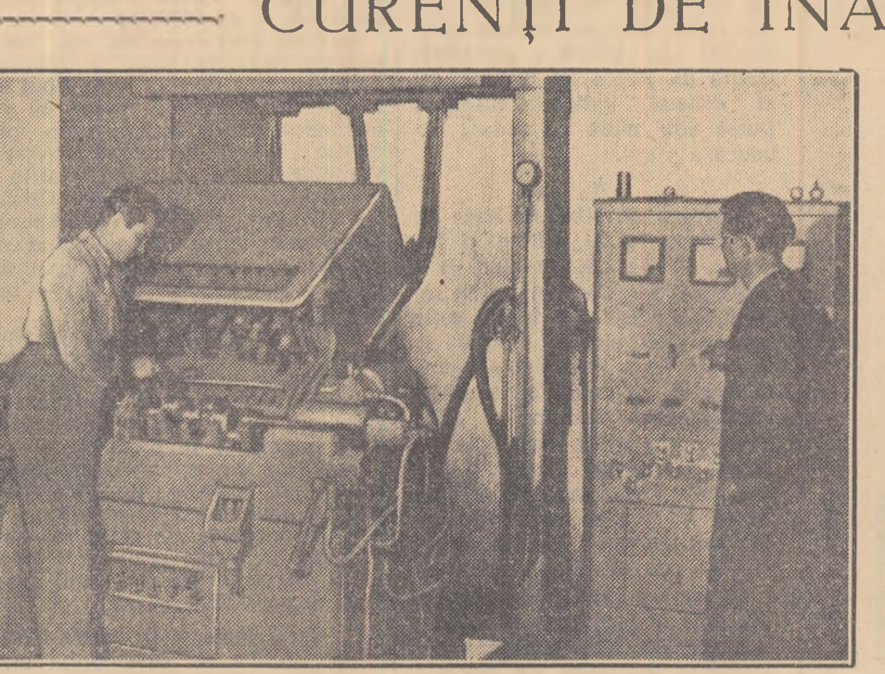
Ieri pe Stadionul „23 August" din Capitală s-a desfășurat întîlnirea internațională de fotbal dintre reprezentativele patriei noastre și Belgiei

Fotbaliștii romîni au obținut victoria cu scorul de 1—0 (0—0). In clișeu: echipa reprezentativă a R.P.R. înainte de meci.

(Citiți darea de seamă asupra desfășurării meciului în pagina IV-a).

Progresul tehnic în industria noastră.

CURENȚI DE ÎNALTĂ FRECVENȚĂ

La uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin a intrat de curînd în funcțiune centrala de înaltă frecvență care a fost construită după documentația sovietică și cu ajutorul unor tehnicieni de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann". Odată cu ea a intrat în funcțiune și mașina de călire a arborilor cotiți (vilbrochene) prin curenți de înaltă frecvență. Această mașină modernă este rodul străduințelor unui colectiv condus de inginerul Constantin Pităroiu și din care au făcut parte electricianul Nicolae Neagoe și lăcătușii utemiști Ilie Suțu, Octavian Cucu și Petre Ghinea.

Inainte, călirea arborilor cotiți se executa pe un strung vechi, adaptat, încălzirea lor făcîndu-se cu flamă de acetilenă. În 8 ore se căleau 6 piese.

Noua mașină de călire prin curent de înaltă frecvență călește în 8 ore 65—70 arbori cotiți, iar prețul de cost va fi de 8—10 ori mai scăzut.

Ținînd seama de necesitățile crescînde ale uzinelor „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, în curînd vor mai fi executate și montate la centrala de curent de înaltă frecvență noi mașini.

In fotografie: **un nou arbore cotit a fost introdus în mașina de călire. Utemistul Inca Petru îl aranjează, iar atunci cînd va termina, tînărul inginer Barta Francisc ce se află lîngă tabloul de comandă va da drumul curentului.**

Intr-o încăpere mică de la secția tratament termic a uzinei „Ernst Thälmann", trei muncitoare cîntăresc cu un cîntar de farmacie un fel de șpan și-l string între două capace într-o carcasă. Un muncitor așează carcasele în jghiab și supraveghează mașina. Un dispozitiv prinde piesa, o învîrtește cu viteză în interiorul mașinii unde se face topirea șpanului, apoi automat carcasa este răcită.

Așa se toarnă acum cuzineții la uzinele de tractoare din Orașul Stalin. O singură mașină centrifugă înlocuiește un atelier de turnătorie, producînd cu 400 la sută mai mulți cuzineți. Aceasta este prima mașină din țară pentru turnat cuzineți cu ajutorul curentului de înaltă frecvență și ea a fost construită de un colectiv condus de inginerul Traian Seceleanu, din care fac parte și inginerii Ludovic Boroș, Vasile Focșa, Traian Ghimbășan și alții.

Colectivul se străduiește acum să automatizeze procesul de dozare a șpanului.

In fotografie: **inginerii Seceleanu Traian, șeful secției Curenți de înaltă frecvență și Boroș Ludovic explică utemistului Brînduș Dumitru, care va lucra pe această mașină, tehnica noului sistem de turnare a cuzineților.**

(Foto: E. CSIKOS)

Un nou aliaj

Un colectiv de specialiști de la uzinele de utilaj petrolifer „1 Mai" din Ploești, în frunte cu ing. Sorin Oscar, a realizat un nou material de înlocuire a bronzului de lagăr-zinalul — un aliaj avînd la bază zincul și aluminiul.

Primele încercări cu noul aliaj au fost făcute la lagărele principale ale unei instalații de pompare de 5 tone. După 1.200 ore de funcționare lagărele de zinal s-au dovedit tot atît de rezistente ca și cele de bronz.

Datorită întrebuințării zinalului care costă de 3 ori mai ieftin decît bronzul, prețul de cost al utilajelor la care se folosește va putea fi redus simțitor.

(Agerpres).

Și-au îndeplinit sarcinile ce le revin din primul nostru plan cincinal

Peste 100 de întreprinderi din orașul și regiunea Stalin, au realizat înainte de termen sarcinile cincinalului.

Printre întreprinderile care și-au îndeplinit recent cincinalul în mai puțin de 4 ani și 9 luni sînt: fabrica de ciment „Temelia" din Orașul Stalin, fabrica de încălțăminte „8 Mai" și întreprinderea „Partizanul Păcii" din Mediaș, întreprinderile textile „Țesătura Roșie" și „Steaua Roșie" din Sibiu, întreprinderea metalurgică „Elastic" din Sibiu.

★ ★ ★

Minele Asău, Lumina și Rafira din bazinul carbonifer Comănești și-au îndeplinit sarcinile ce le revin din primul nostru plan cincinal.

Datorită condițiilor de muncă create în acești ani, a mecanizării muncii la lucrările de înaintare și tăiere în abataj, a mecanizării transporturilor etc., tot mai numeroase sînt grupele de mineri care au depășit hotarele cincinalului. Pînă acum 67 de grupe de mineri din bazinul carbonifer Comănești extrag cărbune în contul celui de al doilea cincinal.

(Agerpres)

Pregătiri în vederea sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice

În Regiunea Autonomă Maghiară ca și în întreaga țară se fac intense pregătiri în vederea sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice.

În cadrul Săptămînii popularizării noilor cuceriri ale științei și tehnicii sovietice, se vor organiza conferințe și discuții publice despre însemnatele progrese ale științei sovietice, mai ales în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

În cadrul Zilelor tehnicii sovietice, în fabrici vor fi popularizate metodele avansate sovietice, iar în gospodăriile agricole colective, stațiunile agricole experimentale și în comunele mai mari se vor ține conferințe și demonstrații practice pentru răspîndirea metodelor agrotehnicii sovietice.

Zilele medicale sovietice vor prilejui o vie activitate în care vor fi antrenați cercetători din cadrul Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș și de la clinicile medicale din regiune. În Săptămîna pedagogiei sovietice se vor organiza în școli consfătuiri între profesori și părinți, cu tema „Educarea copiilor in familie".

În Săptămîna teatrului și muzicii ruse și sovietice, Teatrul Secuiesc de Stat va prezenta piesele „Tinerețea părinților" de Boris Gorbatov, „Micii burghezi" de Maxim Gorki și 3 piese în cîte un act de Cehov. Filarmonica de Stat din Tg. Mureș va da concerte cu programe din operele compozitorilor ruși și sovietici la Palatul cultural, precum și la fabrica „Simo Geza", „Bernat Andrei", „Ludovic Minski" și la Institutul medico-farmaceutic.

În Decada cîntecului și dansului popular sovietic se va organiza un concurs al celor mai bune echipe artistice din regiune.

De Ziua Comsomolului, ce se va sărbători la 29 octombrie, vor avea loc demonstrații culturale, artistice și sportive ale tineretului.

(Agerpres).

Au început recoltatul bumbacului

Pentru a termina recoltatul bumbacului înainte de a da bruma, țăranii muncitori din comunele Brastavățu și Vîrtopu, raionul Corabia, au început recoltatul bumbacului imediat ce primele capsule au început să se desfacă. În comuna Brastavățu, țăranii muncitori Marin Cojocaru și Spiridon Tina au ieșit primii la recoltatul bumbacului. La primul cules, Marin Cojocaru a obținut o însemnată cantitate de bumbac.

Pe întreg raionul au fost recoltate pînă în prezent peste 15 tone de bumbac.

Corespondent
TEOFIL SILVE

In vizită la colectiviști

Despre hărnicia colectiviștilor din Smulți au aflat mulți dintre țăranii muncitori de pe întinsul raionului Bujor. Au aflat și despre faptul că au terminat recoltarea la timp și fără pierderi, au aflat și despre roadele de care ei dispun. „Însă ceea ce auzi — e una și ceea ce vezi — e alta", își spuneau țăranii muncitori. Voiau să se convingă practic. Țăranii muncitori din mai multe sate ale raionului Bujoru și-au exprimat de aceea dorința de a vizita această gospodărie colectivă.

In așteptarea oaspeților

Membrii gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" tocmai se pregăteau pentru a sărbători „Ziua recoltei" atunci cînd au aflat că vor avea, cu această ocazie, și oaspeți.

„Va fi și mai vesel, și-au zis ei. Sînt bine veniți".

Cîteva zile în șir au durat pregătirile. Fiecare colectivist avea cîte ceva de adăugat la cele făcute pînă atunci. Ici o lozincă, dincolo un gard nou. Dar mai era ceva de făcut. Întotdeauna la sărbătoarea recoltei colectiviștii întind o masă mare și petrec pînă tîrziu. Acum masa era prea mică. Cîțiva țăruși, doi-trei dulapi și masa a devenit încăpătoare. La ea vor sta și oaspeții, alături de colectiviști. De data aceasta colectivistele erau la bucătărie, unde-și desfășurau măiestria în gătitul celor mai gustoase bucate.

Noaptea tîrziu, colectiviștii au terminat ultimele pregătiri în vederea marii sărbători a recoltei și a primirii vizitatorilor. A doua zi, cînd razele soarelui se iviră de după creasta dealului, pe potecile ce duceau spre gospodărie, colectiviștii, îmbrăcați în haine de sărbătoare, se îndreptau cu pași grăbiți spre sediu. Din toate colțurile raionului începură să sosească și autocamioanele care aduceau pe țăranii muncitori din alte sate.

Iată viața noastră

Cei care veniseră în vizită la gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din Smulți doreau un singur lucru: să afle, să vadă cu ochii lor cum s-a dezvoltat gospodăria, cum muncesc și trăiesc colectiviștii.

Fiecare colectivist era mîndru și se oferea de îndată să dea toate explicațiile cerute. „Gospodăria a luat ființă în 1950. Dar cîtă muncă s-a depus pînă atunci!" — explică președintele gospodăriei.

Cele 132 familii de colectiviști nu aveau pe atunci decît 436 hectare teren arabil, trei cai, 30 de boi, 29 pluguri, 30 de căruțe și alte lucruri mai mărunte. Colectiviștii trebuiau să muncească din greu, iar mulți dintre ei terminaseră făina. Însă atunci au primit un împrumut de 14.750 kg. porumb și 700 kg. fasole, care au fost împărțite între membri. Primul an de muncă nu a fost ușor. Nici al doilea. În mijlocul colectiviștilor se mai strecuraseră și unele elemente dușmănoase ca Vasile Huzum și Toader Cosma, care sabotau întreaga muncă. Membrii gospodăriei i-au demascat însă la timp și i-au alungat din mijlocul lor. Apoi, datorită muncii cinstite a colectiviștilor, gospodăria a progresat an de an. În prezent gospodăria numără 444 de familii cu o suprafață de 2436 de hectare. Din creditele de 332.785 lei acordate de stat au fost cumpărate vaci, oi și s-au ridicat construcții. Fermele gospodăriei aduc însemnate venituri care contribuie la ridicarea bunei stări materiale a colectiviștilor. De la cele 47 de vaci cu lapte, în acest an s-au valorificat prin cooperativă 17.500 litri de lapte. De asemenea, cele 766 de oi au dat 927 kg. lînă, iar pe brînză s-a încasat suma de 17.320 lei. S-a dezvoltat mult și sectorul porcine. Cele 102 scroafe aduc anual un venit remarcabil. Numai pe cei 280 de purcei care au fost valorificați s-a încasat suma de 15.230 lei. Sectorul bovine se va dezvolta și mai mult. Vizitatorii s-au uitat cu interes la cei 47 de viței îngrijiți în cele mai bune condițiuni. S-au uitat și la cei 200 de boi pe care îi are gospodăria — un mare ajutor pentru efectuarea muncilor nemecanizate. În ultimul timp au fost terminate patru grajduri, un saivan de oi, un pătul pentru porumb cu o capacitate de 30 vagoane, trei magazii de cereale etc.

Datorită faptului că gospodăria s-a dezvoltat mult, în toamna anului trecut au fost cumpărate două autocamioane, iar pentru adăpostirea acestora s-a construit un garaj.

Viața colectiviștilor devine tot mai bună, mai plină de bucurii. Mulți dintre ei, ca Tache Hristache, Ionel Diaconu și Vasile Butonoiu și-au construit case noi, iar Ion Constantin, Costică Prodan și alții și-au cumpărat vaci de lapte. Colectiviștii au muncit cu multă dragoste, înregistrînd fiecare cît mai multe zile-muncă.

Oaspeții ascultau ce le explicau colectiviștii, vizitau fermele gospodăriei. Unii dintre ei puneau întrebări. Parvan Sterea s-a interesat îndeaproape despre asigurarea nutrețului pe timpul de iarnă. Tînăra Anica Burlibașa i-a explicat:

— Pînă acum am și însilozat recolta de porumb de pe o suprafață de opt hectare și jumătate.

De la ferme vizitatorii au trecut pe la magazii să vadă cum sînt păstrate cerealele. Aici au întîlnit pe colectivistul Costache Jigăileanu, care încărca în mașină sacii cu produsele care i se cuvin ca avans de 40 la sută. Cu întreaga familie, acest colectivist a efectuat 828 zile-muncă pentru care a primit 2484 kg. grîu, 306 kg. orz, 204 kg. mazăre, alte produse și 828 lei. Vizitatorii Palade Anton și Buțurcă Maria s-au mirat mult de cantitatea de cereale pe care au primit-o și alți colectiviști numai ca avans.

Toate fermele gospodăriei erau întesate de numărul mare de oaspeți din alte comune, care au venit să învețe din experiența colectiviștilor de aici și să se convingă de felul cum muncesc și trăiesc.

Două prietene

Încă din curtea gospodăriei au pornit alături două tinere. Împreună au mers și în vizită prin toate sectoarele gospodăriei. Una era colectivistă; cealaltă, Emilia Stancu din comuna Clădești, venise aici, la colectiviști, să se convingă de două lucruri: întîi, cum muncesc tinerele fete și care e răsplata muncii lor, iar apoi, ce zestre are o colectivistă și cum și-o face.

— Și zici că lucrezi în brigada de cîmp? întrebă Emilia pe tînăra colectivistă Gheorghița Jigăileanu.

— Da. Am făcut anul ăsta 110 zile-muncă numai pînă acum, la împărțitul avansului. Să vezi Emilia ce frumos se muncește în brigada noastră — îi răspunse Gheorghița. Nu auzi altceva decît cîntece, veselie și fîșiitul secerilor. În mai puțin de o zi am terminat de secerat 70 hectare de orz de toamnă. La fel s-a întîmplat și cu cele 100 hectare cu mazăre. În timpul campaniei, zilnic am realizat o zi-muncă și jumătate.

Aceste cuvinte erau ascultate cu atenție. Iar apoi venea altă întrebare:

— Dar răsplata muncii cînd o ai?

— Eu sînt fiica colectivistului care a plecat cu camionul încărcat cu cereale.

— Așa! Apoi, văd că aveți cît vă trebuie...

— Da, avem și încă ne-a mai rămas și de anul trecut. Însă la toamnă cînd se împart veniturile, mai primim.

— Da... Ai din ce să-ți faci zestre...

— Ei, zestre, la drept vorbind, mi-am cam făcut. În toamnă am de cumpărat numai mobila. Din lînă — că toamna primim și lîna — mi-am făcut plapumă, un covor de perete, cuverturi, preșuri și altele. Am tot ce-mi trebuie pentru a porni în viață; cît despre pămînt, uite! Cît vezi cu ochii împrejur este pămîntul nostru...

Tinerele au mai discutat multe lucruri ce le interesau. Emilia a rămas mulțumită de cele ce văzuse și nu a uitat să-i spună tinerei colectiviste că o să-și îndemne părinții să se înscrie în gospodărie.

★

Vizitele la ferme, la tarlaua cu porumb, la grădina de legume și zarzavaturi s-au terminat și oaspeții s-au înapoiat la sediul gospodăriei. Aici au fost invitați la masa comună, pregătită de colectiviști. Cu toții ciocniră pahare, apoi se aprinseră discuții despre cele văzute. Bătrînii prinseră a discuta mai mult, ciocnind paharele mai des. Tineretul nu a mai avut răbdare și a început să învîrtească o horă în ritmul muzicii. Un vals, o sîrbă și iar o horă, care se făcuse atît de mare încît au fost nevoiți să tragă mai de-o parte cîteva mese. Oaspeții dansau și ciocneau paharele în cinstea vieții îmbelșugate a colectivei.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

25 de ani de la moartea lui ILIA REPIN

Un mare pictor realist rus

de Paul Constantin

Creația lui Ilia Efimovici Repin, apărută în cea de-a doua jumătate a veacului trecut, a constituit proba de maturitate a curentului realist critic din pictura rusă, curent ilustrat în general de operele membrilor „Asociației expozițiilor ambulante" numită așa pentru că organiza expoziții de pictură în toată țara căutînd să apropie arta de popor.

Dar această mișcare, profund democratică, nu a fost un element izolat în arta rusă a secolului al XIX-lea. Apărută odată cu înmulțirea literaturii a unui Turgheniev, Tolstoi, Saltîkov-Scedrin sau Cehov, în aceeași vreme cu operele muzicale ale lui Borodin, Mussorgski, Rimski — Korsakov sau Ceaicovski, ea a reprezentat unul din aspectele înfloritoarei culturi ruse puse în slujba luptei de eliberare a poporului.

Aceasta este de altfel și cea mai caracteristică trăsătură a picturii lui Repin. Privind operele lui, sîntem mai întîi surprinși de profundul lor omenesc. Talentul pictorului care a atacat o mare gamă de aspecte ale vieții și de sentimente omenești — de la tragedie la comedie, de la marea compoziție tematică la portret sau peisaj — a fost atras mereu de ceea ce este mai bun, mai nobil în om: munca și lupta, cinstea și demnitatea. Dragostea de viață străbate întreaga creație a lui Repin. De fapt autenticul erou al artistului a fost omul, poporul. Repin a ilustrat prin opera lui rolul înalt, cetățenesc al artistului, legătura indisolubilă ce există între arta adevărată și viața înconjurătoare.

Într-o scrisoare către Murașko, un pictor ce înclina spre „arta pentru artă", Repin spunea cu ironie în 1883:

„Nu; eu sînt omul care aparțin celui de al VI-lea deceniu al veacului, un om înapoiat". Și adăuga: „Pentru mine n-au murit încă idealurile lui Gogol, Belinski, Turgheniev, Tolstoi. Din toate neînsemnatele mele puteri tind să îmbrac ideile mele în haina adevărului, viața înconjurătoare mă tulbură prea mult, nu-mi dă pace, chiar ea se cere să fie zugrăvită pe pînză..."

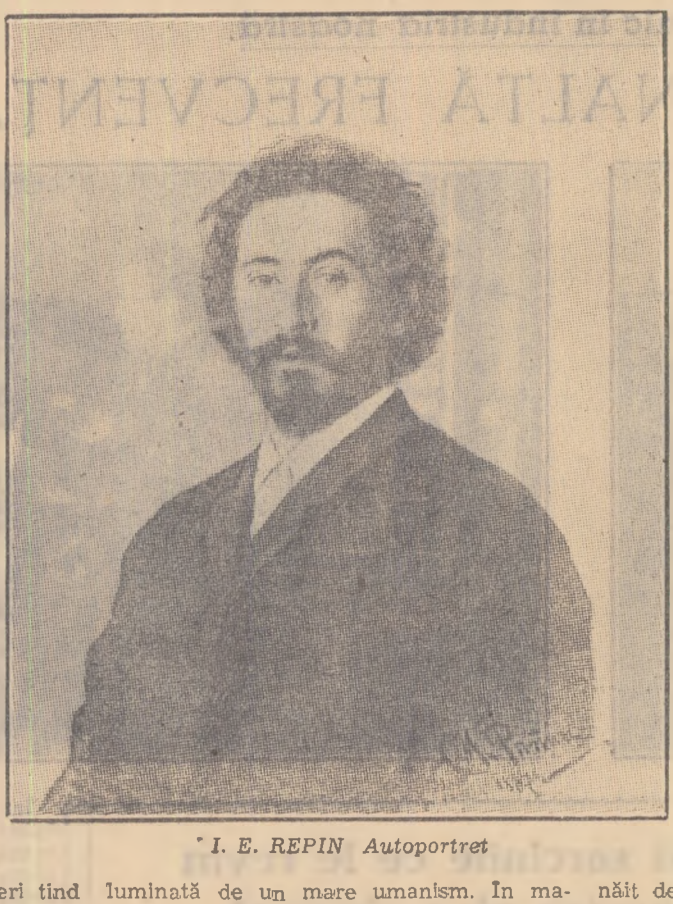
Cu zece ani înaintea acestei afirmații, în 1873, Repin terminase prima lui mare compoziție socială intitulată „La edec" sau cum i se mai spune „Burlaki de pe Volga", în care zugrăvind chipurile oamenilor din popor, sîngeros exploatați, dar neresemnați, plini de o eroică vigoare, realizase o adevărată imagine a poporului rus și, implicit, un act de acuzare împotriva țarismului. Nimeni pînă la el nu exprimase prin mijloace picturale o atît de puternică imagine a rusului, profunzimea și integritatea ființei lui; nimeni nu atacase încă în pictură atît de virulent clasa exploatatoare a Rusiei veacului trecut.

Pe aceeași linie, în 1883, Repin termină altă mare compoziție a sa, „Procesiunea religioasă în gubernia Kursk", o operă adînc critică în care sînt puse într-un ascuțit contrast țărănimea înfometată și terorizată și burghezia și moșierimea păzite de jandarmi și de biserică. În această operă pictorul ridică imaginea mulțimei țăranilor la valoare epopeică biciuind în aceeași vreme pînă aproape de caricatură pe reprezentanții claselor exploatatoare ca și pe slugile lor.

Filmul societății țariste din veacul al XIX-lea se poate mai departe urmări în operele pictorului Repin. În 1884, el conturează, pentru prima oară în pictură în compoziția — „Nu l-au așteptat" — tipul revoluționarului vremii. Aceeași temă a luptei democraților revoluționari apare în această perioadă și în alte remarcabile pînze ale pictorului. Așa sînt, de pildă, „Arestarea propagandistului" sau „Refuzul de a se spovedi înaintea execuției".

Înțelegerea lui Repin față de mișcarea revoluționară a vremii nu s-a limitat doar la Rusia. Prin compoziția intitulată „Mitingul la zidul comunarzilor din cimitirul Pere-La-Chaise din Paris", artistul și-a afirmat adeziunea față de eroica luptă din 1870 a muncitorilor francezi.

În general, opera lui Ilia Repin este

I. E. REPIN Autoportret

luminată de un mare umanism. În marile lui compoziții istorice ca de pildă: „Cazacii din Zaporoje scriu o scrisoare sultanului turc", în compozițiile peisagistice și, cu deosebire, în marele număr de portrete pe care le-a creat, Repin arată dragostea pentru tot ce este mai frumos și mai bun în oameni. De fapt, chipul omului, cu tot ceea ce poate el exprima, portretul, nu lipsește decît rareori din opera pictorului. Felul cum apare omul în compoziție, în peisaje sau în portretele lui Repin este unul și același: el este rezultatul adîncului înțeles pe care viața a avut-o pentru pictor.

Ilia Repin a pictat un foarte mare număr de portrete. Expoziția realizată în 1936 la Galeria Tretiacov din Moscova — una dintre cele mai complecte expoziții Repin — a prezentat peste 300 de portrete. Dacă adăugăm la acestea studiile de portret pentru compoziție, precum și numeroasele portrete ce se mai găsesc în colecțiile particulare din Uniunea Sovietică, precum și pe cele aflate în muzeele sau colecțiile din străinătate, cifra aceasta crește încă mult.

Însușirea de căpetenie a concepției portretistice a lui Repin constă în aceea că el tindea să zugrăvească cele mai semnificative figuri ale poporului rus, începînd cu chipuri de țărani și terminînd cu cele mai remarcabile figuri ale intelectualității vremii. Portrete ca „Țăranul timid", cel al marelui compozitor Mussorgski, al lui Maxim Gorki, al chirurgului Pirogov și cîte altele, o dovedesc din plin.

Rezultatele la care Repin a ajuns în general în pictură și cu deosebire în portretistică nu ar fi fost posibile însă dacă, alături de talentul și înalta lui concepție despre artă, n-ar fi existat o imensă putere de muncă, o extraordinară asiduitate în cercetarea fenomenelor vieții. Studiile lui Repin pentru construirea caracterului personajelor nu neglijau nici cele mai mici detalii. El căuta cele mai caracteristice date în legătură cu viața modelului, căuta să pătrundă cele mai intime și mai specifice trăsături sufletești ale acestuia. Pentru toate acestea, artistul depunea o pasiune neistovită. El făcea, ca și marii romancieri, adevărate fișe pentru fiecare personaj al unei compoziții, ca și pentru modelul oricărui portret. În scrisorile și manuscrisele lăsate de Repin se găsesc nenumărate date biografice și anecdotice, precum și păreri culese din cele mai variate izvoare, despre modelele lui. Agerimea, preciziunea și vitalitatea tipurilor create de Repin sînt uneori de-a dreptul uimitoare. Portretul lui Kanin (unul din personajele compoziției „La edec"), portretele făcute de Repin lui Tolstoi, cel al artistei italiene Eleonora Dusse sînt pilde de redare artistică a vieții.

★

A trecut un sfert de veac de la moartea lui Ilia Efimovici Repin și 72 de ani de cînd el a creat prima mare compoziție socială „La edec". Au trecut mulți ani de cînd pictorii ruși ai celei de a doua jumătăți a veacului trecut au creat unele dintre capodoperele realismului critic mondial. În atîția ani, s-au petrecut în general în viețile țărilor multe transformări. Dar între Rusia lui Repin, Surikov, Levitan sau Serov și Uniunea Sovietică stă pragul dintre două lumi.

În vremea cînd Repin picta pe malurile Volgăi, burlaki trăgeau încă din greu, înhămați ca vitele, șlepurile încărcate ale negustorilor, în susul apei. În vremea cînd Levitan lucra în gubernia Vladimir, pe drumul care ducea spre Siberia se scurgeau în zornăit de lanțuri condamnații politici.

De atunci s-au schimbat nespus de multe. Nici Rusia nu mai e aceeași, nici oamenii ei. Altfel arată azi viața cetățenilor Uniunii Sovietice, altfel arată astăzi satul și ogoarele colhoznice, altfel muncesc și gîndesc constructorii unei lumi noi.

Și totuși acești oameni sovietici, prinși în vîrtejul unei vieți cu totul noi, cu năzuințe și preocupări diferite de cele ale rușilor din secolul XIX, își întorc cu dragoste ochii spre tablourile lui Repin și ale contemporanilor săi, umplînd mereu sălile muzeelor.

Oamenii de azi, artiștii de azi sînt legați de operele realiștilor critici ruși pentru că arta acestora rămîne mereu valabilă. Tablourile lor au rezistat vremii fiindcă ele redau frămîntări adevărate, omenești, năzuințe și sentimente pe care le poți reda în pictură doar inspirîndu-te din viață, întotdeauna mai bogată decît cea mai bogată fantezie.

Operele „Asociației expozițiilor ambulante" au rezistat vremii pentru că nici Repin, nici Surikov, Sișkin, Levitan, Iarosenko sau Serov nu au considerat omul și natura doar ca o sursă de emoție personală, intimistă, sau ca un izvor doar de experiențe cromatice. Înrolîndu-se hotărît în lupta pentru progres, acești artiști s-au situat pe cea mai înaltă treaptă a realismului cunoscut în societatea împărțită în clase, conturînd această minunată noțiune a artistului cetățean. Operele lor au dat un răspuns ferm disputei dintre „arta pentru artă" sau „arta cu tendință", ele au dat în general un categoric răspuns artei burgheziei decadente.

Citește această carte!

AUREL BARANGA: Mielul turbat*)

Printre cele mai reușite lucrări ale dramaturgiei noastre contemporane este fără îndoială și comedia lui Aurel Baranga, „Mielul turbat". În „Mielul turbat", autorul stigmatizează cu fierul roșu al satirei, pe de o parte birocratismul unor elemente retrograde, care împiedică dezvoltarea mișcării inovatorilor, iar pe de altă parte uneltirile unor dușmani care se folosesc de elementele birocratice căutînd să saboteze industria noastră.

În centrul piesei se află muncitorul inovator Spiridon Biserică, un om cinstit, devotat regimului de democrație populară, dornic să contribuie la creșterea producției și a productivității muncii prin inovațiile sale. Un alt personaj pozitiv al piesei este Mitică Ionescu-Perjoiu, secretarul organizației de partid al întreprinderii unde se petrece acțiunea.

Biserică, ajutat de Mitică Ionescu, luptă împotriva birocraților și sabotorilor abil mascați, care frînează activitatea creatoare a muncitorilor.

În piesă sînt creionate cu vervă elementele negative. Cinic și fățarnic, inginerul-referent Cavafu este tipul escrocului învîrte-lume care caută să imprime în întreprindere delăsarea, în muncă și nepăsarea față de îndeplinirea sarcinilor. Complăcîndu-se pe deplin și el în această situație, inginerul-șef Radu Cristescu — un veritabil gură-cască — împreună cu Toma Dumitrescu, obtuzul șef al cabinetului tehnic, și cu Bontaș, referentul tehnic, servesc intențiile lui Cavafu — mai mult sau mai puțin conștient.

Ironia necruțătoare cu care Aurel Baranga satirizează pe acești dușmani și birocrați este întregită de simpatia și căldura cu care autorul înconjoară personajul lui Spiridon Biserică, elementul pozitiv învingător în piesă.

Inspirată din actualitate, comedia „Mielul turbat" stîrnește rîsul sănătos al cititorului care, situîndu-se alături de personajele pozitive ale piesei, se bucură de victoria împotriva celor care încearcă să pună bețe-n roate drumului spre socialism al poporului nostru.

Carte indicată în listele bibliografice facultative ale concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea".

**) Piesă de teatru — Editura C.C.S. 1954 București.*

Vești bune

Printre brigăzile din depoul C.F.R. Turnu Severin lucrează și brigada de tineret pentru economii, condusă de mecanicul Negan Constantin. Sub îndrumarea acestuia, cei doi mecanici și cei doi fochiști din brigadă au început să aplice metode înaintate de lucru sovietice.

În urma aplicării acestor metode, brigada de economii reușește să economisească lunar însemnate cantități de combustibil. Așa, de pildă, pe luna august această brigadă a făcut o economie de 27,3 tone combustibil convențional. Valoarea combustibilului economisit în luna august în Depoul de locomotive C.F.R. Turnu Severin este de 94.336 lei.

Salariul mediu al fiecărui membru al acestei brigăzi a crescut cu 40-60 la sută față de salariul de bază.

Corespondent
MIHAILESCU VASILE

Direcția regională cinematografică a regiunii Iași a prezentat în satele regiunii o serie de filme cu ajutorul caravanelor cinematografice.

Astfel, numai în comuna Deleni, anul acesta au fost prezentate un număr de 9 filme documentare și de desene animate, precum și jurnale cu caracter agricol. Pe lîngă aceasta, s-au mai prezentat și filme artistice ca: „Desfășurarea", „Și Ilie face sport", „Întoarcerea lui Vasili Bortnikov". „Circul Slavia" precum și filme pentru copii ca „Iedul neastîmpărat", „Ulcica fermecată" și altele.

Corespondent
VASILIU VICTOR

Cu o floare nu se face primăvară

Prea puține posturi utemiste de control în minele Văii Jiului

Minerii sînt oameni vrednici. Mereu preocupați de funcționarea neîntreruptă a utilajului cu care minele noastre sînt înzestrate tot mai mult, totdeauna în căutarea de ceva nou, ei se străduiesc să dea patriei mai mult cărbune, contribuind astfel la lichidarea rămînerii în urmă a acestui sector important în economia națională.

Există multe succese care încununează strădaniile tinerilor mineri. Despre acestea vorbesc articolele de la gazetele de perete, stațiile de radioamplificare, edițiile fulger. Există în același timp greutăți și mai cu seamă lipsuri care împiedică bunul mers al muncii.

În majoritatea minelor, principala preocupare o constituie acum sporirea producției și a productivității muncii în vederea îndeplinirii sarcinilor planului cincinal. Tineretul participă la rezolvarea acestor probleme. De cele mai multe ori el a dovedit spirit de inițiativă. Din rîndurile tinerilor a izvorît și inițiativa de organizare a controlului de masă asupra gospodăririi minelor — posturile utemiste de control în industria carboniferă.

Acolo unde activitatea posturilor este îndrumată spre problemele arzătoare de producție, iar membrii aleși sînt fruntași la locul de muncă, multe din lipsuri au fost lichidate.

În urmă cu cîtva timp — de pildă — în sectorul nr. 1 al minei Petrila existau multe deficiențe. Din pricină că unele tuburi erau sparte, se simțea lipsa de aer comprimat, consumul specific pe tona de cărbune era depășit și nu rareori mașinile erau lăsate să meargă în gol, situație ce îngreuna lupta pentru reducerea prețului de cost. De existența acestor lipsuri, răspunzător era și biroul organizației U.T.M. de sector. Trebuiau deci luate măsuri care să schimbe starea de lucruri și să ducă la sprijinirea tineretului în procesul de producție.

Postul utemist de control — responsabil maistrul Virgil Serea — și-a propus să sprijine munca de educație a tinerilor mineri. Sarcina pe care și-a asumat-o nu era de loc ușoară. Rezolvarea ei însemna însă mai mulți tineri purtători ai insignei de „Miner fruntaș", iar în cifre zeci și sute de tone de cărbune date peste prevederile planului. Nu era zi în care membrii postului să nu întreprindă raiduri. Ar fi fost totuși mult mai bine dacă în sector ar fi existat și un buletin al postului utemist de control.

Prima ședință de lucru a fost consacrată discutării manifestărilor de indisciplină ale tinerilor Grigore Ioja, Constantin Mirodan și alții. Li s-a explicat acestora ce producție se pierde din pricină că ei lipsesc cîte 8—10 zile pe lună. De asemenea li s-a arătat ce pierd ei de pe urma unei asemenea atitudini față de muncă.

Efectul raidurilor și al criticilor tovărășești a ajutat. Ioan Cențiu, Constantin Stelian, Gheorghe Cocoș și alți tineri muncitori rămași în urmă s-au alăturat luptătorilor pentru o productivitate înaltă a muncii. Mulți dintre aceștia, printre care cei citați mai sus, își depășesc azi norma cu 40—60 la sută. Unii dintre ei au devenit chiar purtători ai insignei de „Miner fruntaș", distincție acordată celor mai merituoși.

Ocupîndu-se de îmbunătățirea contribuției tineretului în producție, postul nu a neglijat nici asigurarea condițiilor sale de muncă.

Membrii postului utemist de control sezisînd faptul că tuburile de aeraj erau defecte, maiștrii Gheorghe Oprea și Alexandru Szabo au luat în scurt timp, măsurile corespunzătoare. N-a trecut mult și o nouă propunere a fost făcută: transportul rambleului în straturile galeriilor de cărbune exploatate prin abataje cameră să se facă în scocuri. Aplicîndu-se acest procedeu s-a reușit să se reducă timpul de astupare cu 15 zile.

Membrii postului utemist de control din sectorul nr. 1 al minei Petrila nu se mulțumesc cu succesele obținute. Ei le consideră roadele începutului din care trebuie să tragă învățăminte pentru viitor, îmbogățindu-le cu cele mai bune metode de muncă, cu cele mai bune inițiative. În acest sens au și fost formulate obiectivele în recentul plan de muncă al postului.

Dacă în fiecare mină posturile utemiste de control s-ar preocupa cu atenție de problemele de producție, atunci tineretul s-ar integra mai mult în lupta pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne, reușind să contribuie mai mult la realizarea ritmică a sarcinilor de plan.

În industria carboniferă, numărul posturilor utemiste de control este însă redus, iar din cele existente unele își desfășoară activitatea în mod defectuos.

În unele mine, posturile există doar în scriptele comitetului organizației de bază U.T.M. sau ale comitetului raional U.T.M. O asemenea situație poate fi întîlnită la mina Aninoasa. Deși tovarășul Dan Gavrilă, secretar al Comitetului raional U.T.M. Petroșani, susține că acest post desfășoară o rodnică activitate, în realitate el nu există.

Secretarul comitetului de mină încearcă să scuze neîndeplinirea sarcinii de organizare a postului cu motivul că nu ar exista condiții obiective. Despre ce condiții obiective este vorba n-am putut afla. Cert este un lucru: că, în rîndurile tinerilor de aici se manifestă lipsuri serioase. Astfel, în întrecerea socialistă sînt încadrați foarte puțini tineri și chiar cei care participă în întrecere nu se preocupă îndeajuns de perfecționarea metodelor de muncă, de ridicarea calificării profesionale. Mulți tineri, printre care Ștefan Frățilă, Mihai Moldovan, Ștefan Pop, Mircea Bercea nu-și îndeplinesc normele, lucrează slab, risipesc materialele, nu-și îngrijesc mașinile. Iată realitatea. Ea cere cu insistență organizarea postului utemist de control.

Fără îndoială că lucrurile nu mai pot rămîne așa. Nu este suficient ca într-o mină să existe posturi utemiste de control numai pe hîrtie. Ele trebuiesc bine organizate — pe sectoare sau orizonturi — acolo unde condițiile cer aceasta. Din bazinul carbonifer Valea Jiului trebuie să se scoată la suprafață cantități mai mari de cărbune. Pentru aceasta însă tineretul trebuie sprijinit mai intens. La aceasta pot contribui cu succes posturile utemiste de control.

Numai dacă organizațiile de bază U.T.M. ale minelor și Comitetul raional U.T.M. se vor ocupa îndeaproape de organizarea și îndrumarea concretă a posturilor utemiste de control, ele vor contribui la mobilizarea rezervelor interne, la obținerea unor cît mai mari acumulări socialiste peste plan.

V. ANDREI

O expoziție de animale contractate

Zilele acestea la Craiova în tîrgul săptămînal a avut loc deschiderea expoziției regionale de animale și păsări contractate prin O.R.A.C.A.

Sînt expuse aici cele mai frumoase animale și păsări contractate de țăranii muncitori din regiune.

Astfel, Petre Florică din comuna Bălăcița, raionul Vînju Mare, a prezentat la expoziție doi boi în greutate de 1850 kg. Pentru acești boi țăranul muncitor Petre Florică a primit 11.470 lei. De asemenea țăranul muncitor Ion Balaș din comuna Drănicu, raionul Segarcea, pentru un porc în greutate de 340 kg. a primit 4.080 lei și a fost scutit de 600 kg. porumb și 70 kg. carne din cotele obligatorii.

Expoziția va fi deschisă pînă la 30 septembrie cînd cei mai buni crescători de animale vor fi premiați.

Corespondent
T. POPESCU

PE SUB ARCUL DE TRIUMF

— Amintiri de pe front —

Maior **Traian Uba**

De cîte ori trec pe șoseaua Kiseleff mă opresc cîteva clipe lîngă Arcul de Triumf. Mă opresc, fiindcă de el mă leagă amintiri de neuitat.

Ce repede trece timpul! Parcă ieri a fost, cu toate că au trecut mai bine de zece ani de atunci...

...Bucureștiul era încă răscolit de bombele avioanelor fasciste.

Și-n aceeași noapte am pornit lupta împotriva lor. Linia frontului era chiar la Arcul de Triumf. Compania noastră a ocupat poziția în dreptul muzeului de istorie naturală. Nu-mi venea să cred că frontul poate începe de aici, de pe o alee cu trandafiri, unde cu cîteva zile înainte mă plimbasem la braț cu o prietenă.

In zori am atacat. A fost primul atac. Ne-am sculat din șanțuri și rap... rap... pe asfalt am pornit năvalnic să doborîm dușmanul. Din boschetele de trandafiri nu se mai auzeau atunci șoaptele îndrăgostiților, ci lătrat de mitralieră. Și asta în plin București, cînd oamenii se trezeau la o nouă viață. Aici, lîngă Arcul de Triumf, am tras primul glonț, am făcut primul salt, am cucerit prima victorie. De aici am început drumul frontului...

Ce lung a fost acest drum! Peste o mie cinci sute de kilometri bătuți cu piciorul fără să mai socotesc ocolișurile munților, văilugelor sau riurilor.

A fost greu la început. Eram fără experiența luptei pe un front larg, avînd de luptat cu un inamic puternic. Am acoperit linia munților spre poarta Mureșului cu mii și mii de eroi.

Numai în plutonul meu au căzut 10 ostași. Sergentul Rusu Gheorghe, caporalul Vlase Tudor, soldații Trincă, Beznea, Pălămidă, au trăit în mijlocul nostru doar 17 zile! Ei au rămas la Oarba de Mureș după o luptă crîncenă în tranșeele dușmanilor, nimicind o companie alpină hitleristă. Au fost primii eroi care au scăldat cu sîngele lor poarta de intrare a Ardealului dezrobit.

Comandantul companiei, locotenentul Bodriu Gheorghe a adunat după luptă subunitatea, cinstind memoria bravilor eroi.

A doua zi, ne-a venit din urmă ajutor. Trupele sovietice eliberînd Moldova și Muntenia ne-au ajuns pe linia Crăiești-Tîrnăveni-Cucerdea, pornind în zori cot la cot, în lupta comună.

Așa ne-am cunoscut, așa ne-am împrietenit; în aceeași groapă de obuz, umăr la umăr pe drumul victoriei, împărțindu-ne gloanțele, tutunul, pîinea și gîndurile.

Primul ostaș sovietic cu care am făcut cunoștință a fost litinantul Boris Rubacov. Era în ziua de 11 septembrie 1944. Pornisem din Tîrnăveni, de lîngă spital, cucerind în pas alergător dealul Cucerdea. Dar sus, pe creastă, un bombardament de artilerie ne-a obligat să ne îngropăm la teren. Trombe de pămînt răscolit, fagi sfîrtecați și schije aducătoare de moarte, sburau pe deasupra noastră. Lîngă mine, în șanț a apărut un tînăr ofițer sovietic.

Respira greu, iar sudoarea îi brobonise fruntea.

— În sfîrșit, bine că te-am găsit, mi s-a adresat el într-o romînească perfectă.

Mirat, l-am privit cu interes și pînă să-i urez bun sosit, a început din nou grăbit:

— Dă-mi și mie puțin harta. Aha... va să zică... trag cu greul de pe cota 405. Ofițerul m-a privit din nou ștrengărește și zîmbind mi-a întins mîna:

— Mă cheamă Boris Rubacov. De-o lună de zile ofițer de artilerie și sînt de fel din Tighina. Asta ca să nu te mai miri cum de știu romînește.

L-am privit ca pe un vechi prieten și m-am prezentat.

— Trag al dracului „Frițiі". Ne-au încadrat în furcuță și nu știu cum o să ieșim... — am arătat eu către deal.

—Sicias, prietene! Și ridicîndu-se jumătate din groapă, duse binoclul la ochi cercetînd cu atenție depărtarea. Deodată, fluierînd scurt mi-a întins binoclul arătîndu-mi ceva cu mîna.

— Trei degete vedere dreapta de pomul notat, ce vezi?

Intr-adevăr un observator camuflat într-un mesteacăn. Trebuie neapărat lichidat acest punct, altfel riscăm să stăm mult și bine pe loc. Telefon n-aveam încă tras. Boris a înțeles acest lucru și a zbughit-o înapoi la companie. Peste 10 minute, artileria sovietică a început tragerea și după cîteva „ciocane grele" observatorul a și fost lichidat.

Cu același zîmbet Boris a revenit strîngîndu-mi mîna: — Să fie cu noroc safteaua! Tunarii noștri, ce zici?

Și înghiontindu-mă, adăugă:

— O să atacăm curînd...

...N-a fost ușor. In timpul luptei ne-au contraatacat din flanc tancurile. Locotenentul Boaru cu agenții companiei au sărit pe ele cu sticle incendiare. Și-n urale nesfîrșite am cucerit cea de a doua creastă a dealului Cucerdea. Tancurile fasciste n-au trecut. Ele s-au oprit în fața vitejiei locotenentului Boaru și a ostașilor săi.

Mărturia luptei stă și astăzi acolo la Tîrnăveni, unde, în curtea spitalului, străjuiește piatra funerară a eroului locotenent Boaru.

Anul acesta, de ziua Victoriei s-a-ntîmplat să fiu la Tîrnăveni. Împreună cu pionierii am depus un buchet de flori la mormîntul său. Era de față și căpitanul Florea Dumitru, caporalul de acum 11 ani în luptele de la Tîrnăveni. Venise în concediu acasă. Ne-am amintit de Boris, de Nasta, de Boaru și de toți ceilalți cu care am luptat alături.

În acel moment am închis cîteva clipe ochii. Am zărit parcă aievea întinsul drum parcurs: Tîrgu-Mureș, Cluj, Oradea, Debrețin, Balasaghiormat, Gronul, Nitra, Morava, Brno...

Cît eroism în 9 luni de lupte!

La Oradea ne-am întîlnit cu pandurii. Mă aflam cu compania la podul de peste Criș, în flancul diviziei de panduri. Lupta a durat toată ziua de 2 octombrie, și-n tot timpul bătăliei, alături de litinantul Boris Rubacov, de Florea și de atîția mii de romîni și sovietici, i-am văzut la atac pe colonelul pandur Buzoianu și maiorul sovietic Sciorbii, care, cu o mînă de voluntari, s-au bătut ca niște lei cu tancurile fasciste care reușiseră s-ajungă pînă la Criș. Au căzut amîndoi, unul lîngă altul, dar nici un tanc n-a trecut podul. Astăzi, cînd mergi spre cimitirul Rulicovschi din Oradea, dai de o stradă cu numele: Erou colonel Buzoianu Ion. E chiar strada în care a căzut eroul pentru eliberarea Oradei!

Intr-o seară de primăvară, dincolo de Gron, în Cehoslovacia, ne aflam în fața satului Mistria, și-n timp ce caporalul Florea citea „Scînteia" în care se vorbea despre reforma agrară efectuată în țară, Boris Rubacov a sosit cu o motocicletă de la comandament.

In ataș se afla un civil ce purta în bandulieră un automat. Era un partizan ceh pe nume Alexa Klava. Trecuse linia frontului, trimis de către partizanii cehi să informeze comandamentul sovietic că în noaptea trecută a fost adusă de pe frontul de vest o nouă divizie hitleristă. Șeful de stat major, colonelul Müller, era chiar în casa lui Alexa Klava. Aflase aceasta printr-un bilet trimis de maică-sa.

Ordinul diviziei era ca o patrulă să treacă repede „dincolo" și să-l captureze pe Müller. Misiunea o primise litinantul Boris Rubacov care știa limba germană.

Patrula a fost formată din Boris — șef —, Alexa Klava — călăuză — caporalul Florea și sergentul Nasta însoțitori.

Nu-i ușor să prinzi o „limbă", adică să capturezi un prizonier.

Odată cu lăsarea serii, patrula a trecut dincolo printr-un loc mlăștinos în timp ce noi am simulat un atac la 10 km. în stînga. Odată ajunși în pădurea Mistria, Boris și Alexa s-au îmbrăcat în haine nemțești date de către partizani. În sat, cînd s-au întîlnit cu o patrulă germană și i-a somat, Boris „a raportat" că duc la comandant doi prizonieri romîni. Cei 2 „prizonieri" erau Florea și Nasta. Odată ajunși la colonelul Müller l-au ridicat din pat îmbrăcîndu-l cu hainele lui Florea. Și astfel Florea a devenit și el hitlerist de circumstanță. Nasta l-a prins de braț acum pe „prizonierul romîn" Müller, și amîndoi, escortați de Boris, Alexa și Florea au trecut prin sat la miezul nopții, făcînd calea întoarsă. Lucrul neplăcut a fost de-abia cînd au ajuns la avantposturile noastre care au tras în „fasciștii" ce se apropiau. Noroc că Florea le-a tras o înjurătură zdravănă și pindarii i-au recunoscut.

Müller a fost dus direct la comandament. Atacul a început la ora 4 dimineața și întreaga divizie hitleristă a fost capturată.

Am mers mai departe. Atinsesem linia satului Roșenovițe (vechiul Austerlitz unde Napoleon se bătuse cu decenii în urmă) cînd în gruparea noastră sovieto-romînă a intrat și regimentul romîn 2 Care de Luptă.

In bătălia din fața Austerlitzului am simțit pentru prima oară teama de moarte. Nu fusesem niciodată atacați de atîtea valuri de „Pantere", „Tigri" și „Ferdinanzi". Mai mult de două divizii „Cap de mort" ne-au atacat cu disperare în timp ce din înalt, aviația ne împroșca cu puzderie de bombe. Transformați în vînători de care și purtați ca desanți pe tancuri, am primit lupta cu monștrii de oțel fasciști. Văzîndu-se însă încercuiți de o brigadă de tancuri T 34 de sub comanda generalului Brijinev, „Tigrii" au dat drumul la o ceață deasă, fumigenă, căutînd să scape de lupta tanc contra tanc.

Ca orbeții, bîjbîind, am sărit de pe tancurile noastre căutînd prin fum tigrii.

Le pipăiam orbește muchiile blindajului și cînd le cunoșteam, fixam mina-clopot cu ceasul de declanșare la R (de la retardul franțuzesc care înseamnă „cu întîrziere"), apoi aveam tot timpul în zece secunde să ne adăpostim.

Eram la al 4-lea exemplar cu sergentul Nasta cînd, adăpostindu-mă, am simțit o măciucă de foc în ceafă. O durere îngrozitoare m-a lovit în creier. Totuși am avut timpul să-mi arunc privirea. Intre două valuri de ceață, la zece pași, într-un șanț, lucra un aruncător de flăcări. Am încercat să scot grenada dar durerea chinuitoare a învins. M-am prăvălit în iarba reavănă călcată de șenilele enorme și ca prin vis, am auzit o rafală, urmată de o voce tremurîndă:

— Don sergent... don sergent!...

Am vrut să-i răspund lui Nasta. Il recunoscusem după glas, dar am scîncit doar un vaiet. Arsura din ceafă mă doborîse de tot. Plîngeam de ciudă că voi arde de viu, privind vestonul pe care flăcările jucăușe se întindeau amenințătoare...

Aiuram. Am încercat să mă ridic dar m-am prăvălit din nou. Deodată am fost însă purtat pe sus și peste vuietul șenilelor, scrîșnetul exploziilor, o voce mîngîietoare îmi șoptea în ureche: „Nicevo frate, stai liniștit..."

O zguduitură puternică urmă. Mă lovisem la cap de ceva tare. Era pămîntul, pămîntul de pe care mă ridicase Boris. Și Boris vorbea lîngă mine, întins și el la pămînt, cu aceeași voce mîngîietoare: Nicevo... Nicevo...

Tîrziu, cînd ceața s-a risipit am fost ridicați amîndoi pe o brancardă. În jurul nostru numai leșuri de hitleriști. Printre ei, sergentul Nasta cu o coadă de grenadă în mînă. Se luptase, apărîndu-se pînă la ultima grenadă, distrugînd întreg cuibul dușman. De la el aflase caporalul Florea soarta noastră. Cînd a venit Florea cu brancardierii, Nasta n-a mai putut vorbi. A rămas acolo, pe cîmp, după ce mai întîi lichidase nouă fasciști. Și cu mîinile întinse, răsturnat pe spate de parcă și-ar fi cerut iertare „Ce să fac, n-am putut distruge mai mult", privea nesfîrșitul albastru al cerului ce se limpezise de foc și fum.

Boris a început să plîngă. S-a ridicat de pe targă apăsîndu-și cu pumnul rana proaspătă din piept și l-a sărutat pe sergentul Nasta. Am priceput totul. Boris mă salvase pe mine, mă ridicase, dar un glonț îi trecuse printre coaste. Cînd s-a prăvălit, Nasta ne-a apărat cu grenadele. Terminîndu-le a căzut și el la datorie.

Din spitalul de la Brno am ieșit abia în seara zilei de 7 mai. Pe șoseaua ce duce spre Praga luptele nu se terminaseră încă. La Mezirice, la Iglan sau la Simanov tunurile răbufneau neobosite. Berlinul capitulase. Cantaria și Egorov împlîntaseră pe Reichstag steagul Victoriei. Regimentul romîn 2 Care de Luptă contribuise la eliberarea Vienei, dar Praga de aur era încă în primejdie. Deabia în seara zilei de 8 mai, în plin marș am primit știrea că s-au predat ultimele armate hitleriste. La un ceas după această veste, spre cerul înstelat, milioane de puști, tunuri și pistoale rachetă au pornit să-și descarce ultimele cartușe și proiectile, ca semn că din acea zi, s-a terminat războiul. Pacea apăruse la orizont. Viața alungase din tranșee moartea și intrase în avantposturile zilelor viitoare.

Din case, din bordeie, din păduri sau din pivnițe, cehi — tineri și bătrîni, femei și copii ne primeau cu daruri, ne băteau cu flori, plîngeau și rîdeau și ne îmbrățișau.

Atunci Boris Rubacov a umplut bidonul cu votcă, l-a ridicat sus:

— Să bem, prieteni!

Oare de cîte ori s-a umplut bidonul? Cîte buze arse de vînt și soare s-au lipit de el? Nu mai țin minte precis: o sută, o mie... Știu doar că Boris a luat un automat descărcîndu-l drept spre lună. „Destul război, ne-ajunge. De-acum, gata, fiecare acasă la el, la părinți, la nevastă, la drăguță".

Peste noapte Boris a plecat cu unitatea mai departe spre Praga. Noi ne-am întors spre țară.

La Austerlitz, Florea l-a regăsit pe sergentul Nasta. Era înmormîntat între 200 de eroi sovietici și romîni. Și cu o mînă tremurîndă, pe crucea de stejar Florea a dăltuit cu briceagul: „Prietene, n-o să te uităm niciodată!"

Nu, să nu-i uităm! Nici pe Nasta, nici pe Boaru și nici pe Boris Rubacov. Unii, chiar de-au murit acolo, pe front, trăiesc mai vii ca oricînd în inimile noastre.

Cu gîndul la ei, am defilat acum 10 ani, la 23 August 1945, pe sub Arcul de Triumf al Bucureștiului, cînd ne-am întors învingători. Poporul primea cele 14 divizii romînești cu mii și mii de flori. Pe fețele tuturor citeai mîndria și încrederea în viața nouă, tînără, care încolțește pe pămîntul patriei descătușate.

Treceam pe sub Arcul de Triumf în sunetele fanfarei alături de Florea, în gînd cu Boris Rubacov.

De aceea de cîte ori trec pe șoseaua Kiseleff mă opresc măcar o clipă lîngă Arcul de Triumf. Mă opresc, fiindcă de el mă leagă amintiri de neuitat.

„Mai este timp“

Utemistul Veiss Soli, muncitor la Combinatul raional din Galați, se pregătea tocmai de plecare cînd fu întîmpinat de secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Aurel Ciurea și de tovarășul Tudorel Dănilă, instructor al comitetului orășenesc U.T.M.

— Organizația îți încredințează o sarcină de răspundere: anul acesta vei conduce un cerc politic U.T.M. — îi spuse răspicat tovarășul Ciurea.

— Ce fel de cerc, tovarășe?

— Cred că ai auzit de învățămîntul politic U.T.M. Cercul pe care îl vei conduce face parte din rețeaua acestui învățămînt A fi propagandist... Și „cu multă convingere", tovarășul Ciurea încercă să-i explice utemistului Veiss despre ce cerc e vorba.

— Dar ce s-o mai lungim?! Care este părerea ta, tovarășe Veiss? — se interesă instructorul comitetului orășenesc.

— Eu, ca să spun adevărul, nu știu. De-abia în august am fost primit în U.T.M. și deocamdată nu prea cunosc cine știe ce. Cred însă că trebuie să fie o sarcină foarte serioasă.

— Intr-adevăr, e o sarcină serioasă. Dar nu-i nimic, există și comitetul orășenesc — te vom ajuta. Peste două zile începe cursul de instruire a propagandiștilor. Să nu care cumva să lipsești — conchise instructorul raional.

S-a frămîntat mult utemistul nostru. „Ce cerc voi conduce? Ce trebuie să fac în această privință?" — iată întrebări la care nu găsise încă răspunsul. Și, convins că totul se va lămuri la cursul de instruire a propagandiștilor, se prezentă în ziua stabilită la curs. Aici însă rămase surprins. Intrebă pe tovarășul din dreapta, apoi pe cel din stînga ce cercuri conduc și primi același răspuns: „sînt propagandist, dar ce formă voi conduce, voi afla la sfîrșitul cursului de instruire. Asta-i treaba comitetului orășenesc U.T.M.". „Ia uitate, nici ăștia nu știu mai multe decît mine!" — gîndi el.

Și tovarășul Veiss plecă spre casă după prima zi de cursuri și mai abătut și în sine cu îndoiala dacă să mai frecventeze cursul.

Au trecut apoi cîteva zile. La cursul de instruire a propagandiștilor a continuat să se predea lecții. Utemistul Veiss n-a mai dat însă pe acolo. A fost criticat aspru, mai întîi de către secretarul organizației de bază U.T.M., apoi de instructorul raional. Convingerea lui, însă, formată la prima lecție de instruire, că munca de propagandist este o sarcină care cere pregătire temeinică, o cunoaștere adîncă a problemelor n-a putut fi schimbată. Și Veiss avea oarecare dreptate. Era la începutul activității în organizația U.T.M. Ceruse să fie primit în organizație pentru a învăța alături de utemiști, pentru a fi ajutat de ei. Și, iată-l „ales" în mod birocratic propagandistul unui cerc politic U.T.M.

Sîntem acum la sfîrșitul lunii septembrie, cînd doar cîteva zile ne mai despart de ziua deschiderii anului de învățămînt politic U.T.M. de la orașe. În organizația de bază U.T.M. a Combinatului raional din Galați se mai discută încă problema alegerii unui propagandist pentru cercul politic care nici n-a fost încă stabilit. De fapt, intenția comitetului organizației de bază de a organiza o formă de învățămînt politic U.T.M. nici nu este cunoscută de membrii acestei organizații.

Tovarășul Hurmuzis, secretarul comitetului orășenesc U.T.M. Galați, care se ocupă cu munca de propagandă, întrebat de existența acestui cerc, de stadiul recrutării cursanților, a răspuns nervos:

— Dar acest cerc nu-i trecut în scriptele mele, tovarășe. Pot să-ți arăt dosarul.

Și faptul că recrutarea cursanților e rămasă mult în urmă n-ar fi încă atît de grav dacă această situație ar exista numai într-o singură organizație de bază. Pînă la data de 24 septembrie, la comitetul orășenesc U.T.M. Galați se știa că doar în 18 organizații s-au recrutat cursanții cercurilor și cursurilor politice U.T.M. La fabrica „Ionel Jora" recrutarea cursanților n-a început încă, iar la „Fusul" lucrul acesta se tărăgănează de asemenea fără motiv. Cu toate acestea, tovarășul Hurmuzis e foarte liniștit. „Mai este timp!". Așa gîndesc probabil și alți membri ai biroului comitetului orășenesc.

Un lucru ar trebui însă știut de membrii biroului comitetului orășenesc U.T.M. Galați: situația din dosarele aflate la comitetul orășenesc nu corespunde realității.

Propagandiștii care urmează cursul de instruire încă nu știu ce formă de învățămînt vor conduce, nu-și cunosc viitorii cursanți, iar cursanții pînă acum n-au reușit să-și cunoască propagandiștii. Din raza de activitate a biroului comitetului orășenesc U.T.M. au fost omise organizațiile de bază cu un număr mic de membri, așa cum s-a întîmplat cu organizația Combinatului raional. Și toate acestea numai datorită muncii birocratice duse de biroul comitetului orășenesc U.T.M. în organizarea învățămîntului politic, care așteaptă să sosească la comitet tabele și iar tabele care să fie frumos orînduite în dosare.

Cît timp cred tovarășii de la comitetul orășenesc U.T.M. Galați că mai au pentru organizarea învățămîntului politic?

L. SIMIONESCU

Pe urmele materialelor publicate

GRIJA FAȚĂ DE CALIFICAREA TINERETULUI

Într-un număr trecut a apărut în ziarul nostru un articol intitulat: „Grija față de calificarea tineretului".

În el se criticau lipsurile grave existente în munca de calificare a tineretului de la Combinatul „Metalo-chimica" din Oradea.

Se făceau răspunzători pentru situația existentă tovarășii Iedrișca Tiberiu, șeful secției reparații-auto, Vekony, locțiitorul secretarului comitetului U.T.M. și alții.

În urma criticii făcute, comitetul de întreprindere și comitetul organizației de bază U.T.M., îndrumate de organizația de partid din combinat, au convocat o ședință în care au discutat situația din combinat.

Ei au hotărît luarea unor măsuri menite să ducă la schimbări radicale.

Au căpătat viață cursurile de minim tehnic care înainte existau doar pe hîrtie. În prezent ele sînt frecventate de tineri și muncitori mai vîrstnici care, ajutați de tovarăși de specialitate, luptă pentru ridicarea nivelului calificării lor.

La aceste cursuri participă cu regularitate între 50—60 de tovarăși. Conținutul interesant și forma atractivă în care sînt prezentate lecțiile stîrnesc dorința auditorilor de a pune întrebări, de a discuta și de a face propuneri.

Tovarășii inginer șef Socaci Eugen, inginer Zilberman Dezideriu, tehnician Iedrișca Tiberiu și alții, dovedesc o grijă deosebită pentru nivelul la care se țin lecțiile.

Frecventînd oursurile, tinerii Alexandru Pali și Ludovic Szöcs de la secția reparații-auto, care cu cîteva luni în urmă depășeau norma doar la rebuturi, au reușit ca în ultima vreme să-și îmbunătățească simțitor munca.

Măsurile luate pentru îmbunătățirea muncii de calificare a tineretului nu se rezumă doar la acestea. Pînă acum o lună și jumătate fiecare tovarăș lucra individual. Acum însă, în urma analizei situației din combinat s-a ajuns la o nouă formă de organizare.

Cu scopul de a fi mai bine îndrumați și ajutați în muncă, tinerii sînt constituiți în brigăzi de producție. Această formă de organizare specifică tineretului nu a întîrziat să-și arate roadele. Una dintre brigăzile de la secția reparații-auto, formată numai din tineret, din care fac parte tinerii: Vun Ioan, Okos Ludovic, Gece Zoltan și Krailik Ludovic, depășește acum norma în fiecare zi cu 20—30 la sută.

Mulți dintre tinerii secției turnătorie lucrau înainte adesea sub normă, deoarece nu primeau ajutorul cuvenit din partea maiștrilor. Printre aceștia se număra și Bende Emeric.

Acum maiștrii Marinescu Ioan și Kovacs Iosif se ocupă cu dragoste de calificarea tinerilor de la turnătorie. Numai așa se explică faptul că tînărul Bende Emeric, codașul de altădată, ca și tovarășul său de muncă Darabont Ladislau au reușit nu numai să îndeplinească norma, ci chiar să o depășească cu 40—45 la sută.

De asemenea și tînărul Tuduc Ioan de la secția sculărie, lucrînd sub îndrumarea directă a maistrului Kovacs Iosif, un tovarăș cu multă răbdare și pricepere, execută cu precizie fiecare piesă. El reușește să depășească zilnic norma cu 20—30 la sută, iar cînd sînt piese a căror finisare necesită un timp mai scurt, depășirea de normă se ridică la 40 la sută.

Același lucru se poate spune și despre tovarășii săi de muncă, Negrea Cornel și Kiss Teodor de la secția lăcătușerie, care nu pregetă nici o secundă pentru a învăța cît mai repede meseria pe care și-au ales-o.

La îmbunătățirea muncii și ridicarea calificării noilor turnători contribuie și tînărul inginer Pipernea Gheorghe, șeful secției turnătorie, care îndrumă și controlează munca îndeaproape. Turnătorii din această secție vor putea da în curînd un număr de produse de larg consum mult mai mare de cît înainte.

Un interes deosebit arată tovarășul Pipernea Gheorghe pentru mărirea capacității de producție a secției sale. Recent el a reușit să pună în funcțiune un nou cuptor rotativ la care vor învăța arta turnării fontei mulți tineri care au îndrăgit această muncă.

FLORICA MILITARU

Schimburile culturale romîno-chineze se intensifică

În ultimii ani, între țara noastră și Republica Populară Chineză au avut loc permanente schimburi culturale care au dus la adîncirea prieteniei ce leagă cele două popoare.

Roadele acordului cultural încheiat cu 4 ani în urmă sînt tot mai bogate, înlesnind cunoașterea reciprocă a tezaurului culturii și a realizărilor înfăptuite în munca de construire a vieții socialiste.

În ultimul an, prin activitatea dusă de Direcția generală pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea din Ministerul Culturii al R. P. Chineze și de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, schimburile culturale s-au intensificat și s-au adîncit și mai mult.

Expoziția „Arta aplicată în R. P. Chineză" care a fost deschisă în București a fost un minunat prilej de a cunoaște talentul creator al poporului chinez. Expoziția a avut un răsunător succes fiind vizitată în cele 50 de zile cît a fost deschisă de peste 314.000 persoane. În semn de prietenie din partea poporului chinez, la închiderea expoziției 512 dintre obiectele de artă expuse au fost dăruite poporului nostru.

Arta populară romînească va fi la rîndul ei cunoscută în R. P. Chineză. În curînd, urmează să fie trimisă în marea țară prietenă o expoziție de mari proporții cu tema „Arta populară în R.P.R.".

O contribuție însemnată la cunoașterea celor două popoare o aduc schimburile de delegații culturale și științifice. Printre delegațiile din R. P. Chineză care ne-au vizitat în ultimul timp țara sînt și delegația oamenilor de știință, cultură și învățămînt, condusă de istoricul Hou Vei-Iu, membru al Academiei de Științe din R. P. Chineză, delegația de medici condusă de prof. univ. Vei Si, artistul plastic Ciang Ian-si, decan al Facultății de gravură a Institutului de Artă din Șanhai, delegația de agronomi care se află în prezent în țara noastră și altele. În același timp, numeroase delegații științifice și culturale romînești au vizitat R. P. Chineză. În prezent, se află în R. P. Chineză o delegație de oameni de știință din care fac parte academicienii St. S. Nicolau, Elie Carafoli, Al. Graur și alții, precum și o delegație de muzicieni alcătuită din artista emerită Arta Florescu, solistă a Teatrului de Stat de Operă și Balet al R.P.R., flautistul Dumitru Pop și pianista Ana Vișchi care au dat concerte în diferite orașe chineze. Scriitorii Geo Bogza și Petre Dumitriu au plecat de asemenea zilele acestea în R. P. Chineză. Recent, s-au întors în țară artistele plastice Maria Chelsoiu Cristea și Ella Cancicov Solomon care au făcut un schimb de experiență în domeniul artelor plastice și decorative cu artiștii chinezi. O delegație din domeniul cooperației condusă de C. Filoreanu, prim vicepreședinte al Centrocoop-ului a făcut de asemenea o călătorie de documentare în R. P. Chineză.

Intrevederile acestor delegații cu diferite personalități ale vieții științifice și culturale, precum și vizitarea a numeroase instituții științifice și culturale, fabrici, șantiere etc. au contribuit la strîngerea legăturilor de prietenie dintre popoarele romîn și chinez.

(Agerpres)

Concert de gală dat de Filarmonica cehă din Praga

Sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, miercuri seara a avut loc în sala Ateneului R.P.R. concertul de gală dat de Filarmonica cehă din Praga, colectiv laureat al Premiului de Stat.

La concert au luat parte tovarășii: dr. Petru Groza, P. Borilă, S. Bughici, Constanța Crăciun, M. Roșianu, Sorin Toma, M. Macavei, Gh. Cioară, I. Mineu, I. Dumitru, academicieni, numeroși oameni de știință, artă și cultură.

Au asistat membri ai corpului diplomatic.

Programul concertului a cuprins lucrări ale compozitorilor cehi: Uvertura la opera „Mireasa vîndută" de Smetana, Simfonia în re major de Jan Hugo Vorîsek și Simfonia 5-a în mi minor „Din Lumea nouă" de Dvorak. La cererea publicului s-au mai interpretat două dansuri slave de Dvorak.

Omogenitatea și sonoritatea execuției, disciplina ansamblului, echilibrul armonios al compartimentelor orchestrei, precum și remarcabila interpretare a dirijorului ceh Karel Ancerl s-au bucurat de calda apreciere a publicului care a aplaudat îndelung măiestria valoroasei formații simfonice din R. Cehoslovacă.

(Agerpres)

Muzeul V. I. Lenin — I. V. Stalin organizează un ciclu de conferințe

— Luni 3 octombrie 1955 orele 17,30 — *Importanța operei lui V. I. Lenin „Statul și Revoluția"*, va vorbi: Constantin Nicuță — profesor universitar. Urmează filmul „Neamul Jurbinilor".

— Luni 17 octombrie 1955 orele 17,30 — *Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — organizatorul și conducătorul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie*, va vorbi: Dumitru Mihăilescu conferențiar universitar. Urmează filmul „V. I. Lenin".

— Luni 31 octombrie 1955 orele 17,30 — *V. I. Lenin și I. V. Stalin despre Revoluția din Octombrie*, va vorbi: Vasile Dinu — profesor universitar. Urmează filmul „Omul cu arma".

— Luni 14 noiembrie 1955 orele 17,30 — *V. I. Lenin despre noua politică economică*, va vorbi Gheorghe Badrus — conferențiar universitar. Urmează filmul „Cavalerul stelei de aur".

— Luni 28 noiembrie 1955 orele 17,30 — *S. M. Kirov, discipol credincios al lui Lenin*, va vorbi: Vasile Hurmuz — candidat în științe istorice. Urmează filmul „Marele cetățean".

— Luni 12 decembrie 1955 orele 17,30 — *30 de ani de la Congresul al XIV-lea al P.C.U.S.*, va vorbi: Radu Florian — conferențiar universitar. Urmează filmul „Petroliștii din Marea Caspică".

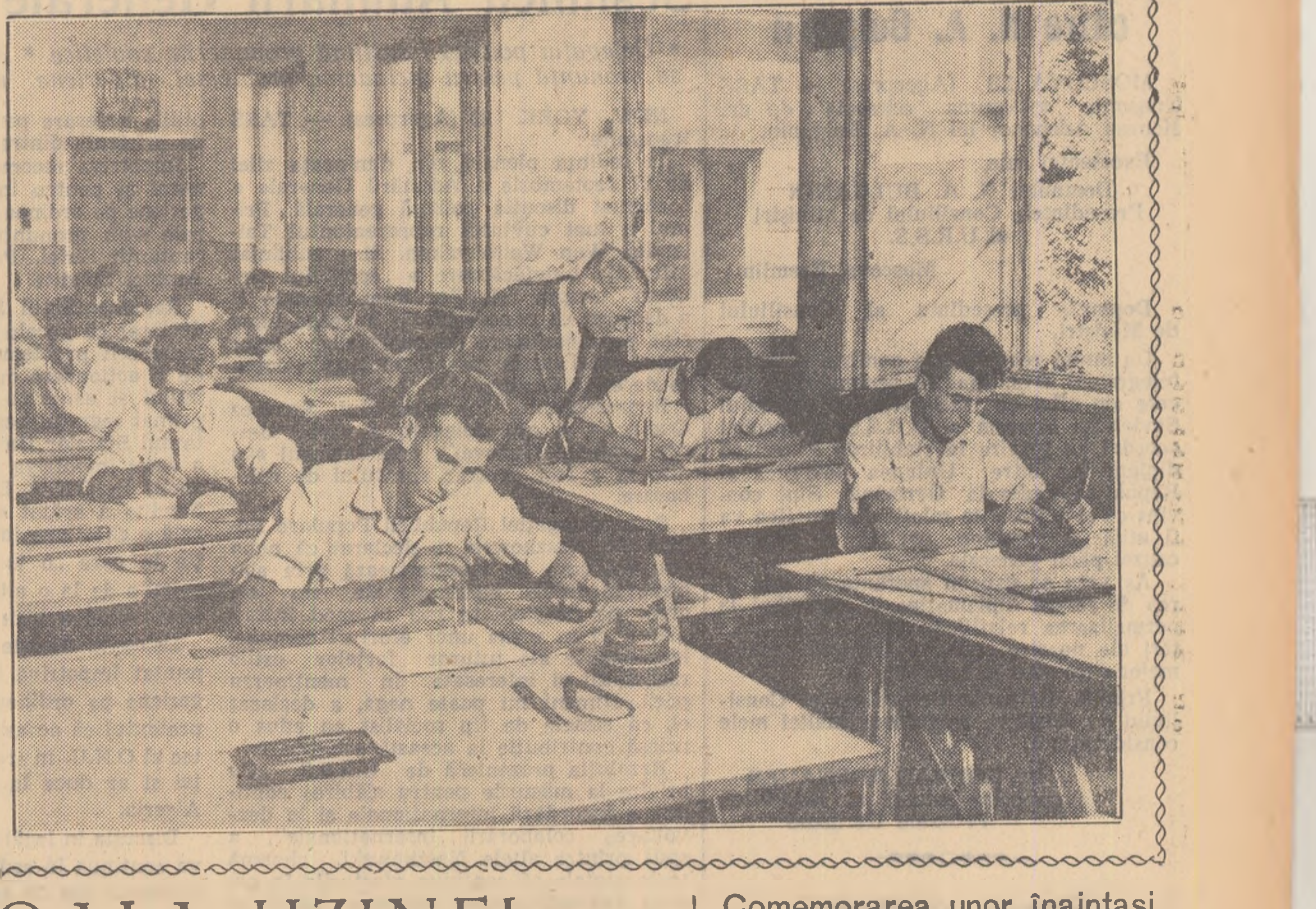
— Luni 26 decembrie 1955 orele 17,30 — *Congresul al XV-lea al P. C. U. S.*, va vorbi: Ion Roșianu — conferențiar universitar. Urmează filmul „Destinul Marinei Vlasenko".

Intrarea cu invitații.

★

Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin", șoseaua Kiseleff nr. 3, este deschis zilnic între orele 9,30 — 13 și 15,30 — 19. Duminica: de la orele 9 — 18. Lunea închis. Tramvai nr. 3, 4, 15, 19, 20, 26, 27; autobus nr. 31, 32 și troleibus.

Pentru vizitarea în grup a muzeului, a se adresa la telefon 6.31.66.

Elevii școlilor profesionale folosesc din plin zilele de cursuri. Aici ei își însușesc cunoștințe noi pe care le pun în aplicare în zilele de practică.

Iată în fotografia noastră pe elevii din anul II B al Școlii profesionale de la uzina „Mao Țze-dun" din Capitală, la ora de desen tehnic. Sub îndrumarea profesorului, ei învață să schițeze de mînă diferite piese după care apoi vor construi desenele la scara respectivă.

Foto: Agerpres

ȘCOALA UZINEI

În localul Școlii profesionale a uzinelor „23 August" nu mai e liniște nici seara: aci își ține deocamdată cursurile Școala medie serală de pe lîngă uzină. Unii dintre elevi își păstrează cărțile în serviete de piele, alții n-au încă serviete, le țin intr-o plasă. Dar cărți și voință să învețe au cu toții.

Cartea și caietul au parcă ceva magnetic. Oamenii, chiar dacă șovăie, nu pot rezista dorinței care și-a făcut drum: vor să învețe. Unii vin pînă în ușa cancelariei, șovăie, se mai gîndesc, apoi pleacă...

Într-o zi, un grup de elevi l-a oprit pe unul dintre aceștia tocmai cînd voia să plece:

— Ce faci, tovarășe Borzea?

— Ce să fac... Voi ce ziceți, e greu la liceul ăsta?

— Vino la noi, în clasa noastră și ai să vezi că te vei descurca. Ni se explică în așa fel încît înțelegem și lucrurile complicate. E frumoasă și matematica de care te sperii. Hai cu noi la cancelarie să te înscrii.

Borzea Victor a intrat și s-a înscris. Astăzi îl poți vedea într-una din băncile clasei a V-a, ascultînd expunerea profesorului. Înțelege totul, nu se mai sperie. Glumește cîteodată: „Ei, ce bine o să-mi stea cînd o să fiu absolvent al școlii! O să mă înscriu și la facultate! La metalurgie mă înscriu"...

Și astfel, numărul elevilor a crescut pe nesimțite.

Pe lîngă dorința muncitorilor și tehnicienilor de a se înscrie în școală, a existat și din partea corpului de profesori un interes deosebit de viu pentru atragerea noilor elevi. Zile de-a rîndul, profesorii umblau prin sectoare și ateliere și stăteau de vorbă aproape cu fiecare tînăr în parte. Unii motivau că n-au timp, că nu mai pot învăța pentru că au pierdut obișnuința, alții că mai au un an și pleacă în armată. Unii s-au speriat:

— Cum? Eu să merg la liceu? Și dacă nu o să pot face față?

— Tocmai pentru voi este făcut, tovarăși — stăruia să le explice profesorul. Fiecare muncitor trebuie să învețe. Socialismul se poate construi numai cu oameni pregătiți.

Argumentele profesorilor, discuțiile pasionante pe care le angajau, au convins pe foarte mulți tineri. Și numărul elevilor ar fi fost și mai mare dacă și comitetul organizației de bază U.T.M. ar fi analizat această sarcină și ar fi acordat tot sprijinul noii școli, înțelegînd că aceasta va contribui în mod esențial la educarea comunistă a tinerilor muncitori.

Astăzi, noul liceu numără peste patru sute de elevi și numărul lor crește încă. Salariații uzinei se pot înscrie aici și la cursurile fără frecvență, își pot da examenele pentru orice clasă, fie parțial, fie integral.

Aflînd de condițiile create pentru învățătură, tînărul forjor Cojocaru Ștefan s-a înscris de curînd în clasa a VIII-a:

— Astăzi sîntem rugați să învățăm, iar în trecut am fi vrut să facem orice sacrificii numai să putem învăța — și tot nu se putea: școlile erau făcute pentru odraslele burgheziei. Pentru noi nu era loc: trebuia să îngroșăm rîndurile muncitorilor necalificați de cum împlineam unsprezece ani...

Acum? Lîngă uzină, în curtea unde se află și creșa pentru copiii salariaților, se lucrează de cîteva luni la construcția localului școlii: patru grupuri de clădire se văd astăzi dincolo de zidul roșu. Pereții cresc văzînd cu ochii de sub mistria meșterilor zidari. Instalația de apă, calorifer și lumină este gata. Sălile largi și spațioase vor fi amenajate în curînd și tot foarte curînd aici se vor introduce table, bănci și catedre noi. Va fi amenajat un laborator.

— Va fi frumos — spunea uneia din prietenele ei eleva Elena Vlanghe din clasa a VI-a. Vom învăța aici peste vreo săptămînă, două...

Mulți dintre maiștri și tehnicieni încep azi să se gîndească: „Ce ar fi să încep să învăț și eu alături de copilul meu?" Poate că vor fi și unii care nu se vor duce imediat să se înscrie. Se mai gîndesc, se mai frămîntă, poate mai așteaptă un an... Dar cînd vor vedea că prietenii și tovarășii de muncă au absolvit o clasă și că nu mai au decît un an sau doi și se pot înscrie la facultate, atunci vor veni și ei.

Corespondent
TRAIAN BADULESCU

INFORMAȚII

Marți seara a părăsit Capitala plecînd la Zürich delegația de medici din țara noastră care vor participa la Adunarea generală europeană de luptă împotriva poliomielitei.

Delegația este alcătuită din acad. prof. dr. C. Ionescu Mihăești, conducătorul delegației, prof. dr. I. Mesrobeanu, conf. dr. N. Cajal și dr. P. Sgîndăr.

Vineri, 30 septembrie a.c., pe Programul 2, la ora 21,00 se va transmite de la Bratislava, Concertul Orchestrei Filarmonice de Stat „George Enescu", dirijată de George Georgescu, artist al poporului din Republica Populară Romînă, laureat al Premiului de stat, care se află într-un turneu artistic în Republica Cehoslovacă.

Insilozarea furajelor asigură nutreț de calitate

Aplică cele văzute în Uniunea Sovietică

Aldea Ion, președintele gospodăriei agricole colective „1907" din Slobozia-Mîndra a avut nu de mult prilejul să viziteze în Uniunea Sovietică numeroase colhozuri și sovhozuri.

„Sovieticii — spunea Aldea consătenilor săi — sînt oameni care au luat-o vremii mult înainte. Ei au făcut multe lucruri frumoase în colhozurile lor pentru creșterea belșugului. Am văzut vite frumoase, cum nu am văzut niciodată. Și ce crezi că le dau să mănînce iarnă? Tocmai porumb însilozat, această hrană bună pentru vite, de care vorbea adeseori agronomul nostru".

Aldea Ion s-a sfătuit cu colectiviștii și au hotărît împreună să însilozeze și ei cantități cît mai mari de porumb. În această direcție, împreună cu inginerul agronom Decsanur Aurel au făcut un plan pe care îl pun în aplicare.

Pînă acum membrii gospodăriei agricole colective „1907" din Slobozia-Mîndra au și însilozat 25 tone de porumb, depășind pe cei din gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din comuna Băduleasa, cu care sînt în întrecere. Aceasta din urmă a însilozat pînă acum doar 20 tone de porumb.

În aceste zile, colectiviștii Ioana Nedelcu, Ion Udma și Vasile Ion au muncit cu mult entuziasm pentru asigurarea unui nutreț de cea mai bună calitate necesar vitelor gospodăriei, așa cum le-a arătat președintele.

După exemplul gospodăriei colective „1907", în urma unei demonstrații practice organizate la Turnu Măgurele, munca de însilozare a porumbului s-a extins în tot raionul. La stațiunea de montă din Rîioasa, în scurt timp au fost însilozate 8 tone, iar la Segarcea-Vale 6 tone de porumb. Acțiunea de însilozare continuă cu multă însuflețire.

Corespondent
ENE FLORIAN

Peste 1.000 tone pregătite

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Asigurarea din vreme cu nutreț din abundență și hrănitor pentru vite în perioada de iarnă, a constituit una din preocupările de seamă ale tehnicienilor agricoli din raionul Rîmnicu-Sărat.

Ce-i drept, înainte, cînd vorbeau despre acest lucru prin comunele raionului, arătînd că hrănindu-se vacile cu nutreț însilozat se pot obține cantități însemnate de lapte, mulți din ascultători își dădeau coate. Ei știau așa cum le-a rămas din bătrîni, că vitele se hrănesc numai cu paie și cu coceni de porumb, dar despre alte furaje sau despre masă verde — nu. Nici pomeneală despre faptul că nutrețul murat este mai bun sau că porumbul însămînțat în miriște trebuie cosit în stare verde și însilozat.

Dar toate aceste greutăți nu i-au descurajat pe tehnicienii secției agricole raionale. Munca de îndrumare dusă de ei în această perioadă a dat rezultate frumoase.

Ascultînd aceste sfaturi, membrii gospodăriei colective și întovărășirilor, ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale au și început să le traducă în viață. Pînă în prezent, pe întregul raion s-au însilozat 1.118 tone furaje. Întrecerea pornită între colectiviștii din raion, care însilozează cele mai mari cantități de furaje, continuă cu intensitate. Numai la gospodăria colectivă „Vasile Roaită", din comuna Ziduri s-a însilozat pînă de curînd o cantitate de 200 tone furaje, iar colectiviștii din comunele Bălăceanu și Nicolae Fleva nu s-au lăsat mai prejos. Ei au însilozat peste 350 de tone furaj.

Colectiviștii nu s-au rezumat numai la însilozarea furajelor în gospodăria colectivă. Mulți din ei au făcut aceeași operație și pentru vacile proprietate personală. De pildă, colectiviștii Vasile Bebescu, Alexandru Hinta și alții din comuna Ziduri, Matei Alexandru și Vasile Apostol din comuna Știubei au însilozat între 5 și 8 tone furaj fiecare.

Tot cu ajutorul tehnicienilor agricoli, muncitorii agricoli, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale au făcut însilozarea știuleților de porumb în faza de lapte-ceară separată de a tulpinilor, așa cum au arătat specialiștii sovietici.

Preocupare de căpetenie

ARAD (de la corespondentul nostru).

Însilozarea furajelor preocupă îndeaproape pe membrii gospodăriei colective „Scînteia" din comuna Șagu, regiunea Arad. Sectorul zootehnic al acestei gospodării s-a dezvoltat mult în ultimii ani. În prezent, colectiviștii au 26 bovine, 36 porcine, 60 cai, 180 oi etc.

Aflînd despre rezultatele bune obținute de pe urma însilozării, anul acesta ei și-au pus cu hotărîre problema de a însiloza cît mai multe furaje, deoarece și numărul vitelor — proprietate obștească — a crescut simțitor. Colectiviștii din Șagu au în anul acesta cu 50 la sută mai multe bovine, cu 25 la sută mai mulți porci și cu 50 la sută mai multe oi decît anul trecut.

Nu de mult colectiviștii au terminat lucrările de construire a unui siloz pentru porumb furajer cu o capacitate de peste 83 metri cubi. În el au și fost însilozați pînă zilele trecute peste 40 metri cubi de porumb furajer. De asemenea, un număr însemnat de colectiviști muncesc pentru a termina zilele acestea un bazin pentru depozitarea borhotului, cu o capacitate de 14 vagoane. Preocuparea pentru asigurarea furajelor pentru vite pe tot timpul iernii o manifestă întreg consiliul de conducere al gospodăriei și în special brigadierul zootehnic Cornel Șiclovan. Utemiștii și tinerii din gospodărie muncesc cu mult elan la însilozarea furajelor. Printre ei s-au evidențiat utemiștii Stoss Iosif, Brischler Eva, precum și tinerii Bauner Nicolae și Dissler Elisabeta.

Comemorarea unor înaintași ai aviației noastre

La Centrul de documentare tehnică al Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice din Parcul Libertății, a avut loc miercuri după amiază o adunare consacrată comemorării a 5 ani de la moartea lui Traian Vuia, a 42 de ani de la moartea lui Aurel Vlaicu și împlinirii a 30 de ani de la cel dintîi zbor al primului hidroavion romînesc inventat și construit de inginerul Radu Stoica.

La adunare au participat numeroși oameni de știință, academicieni, profesori universitari, constructori de avioane, aviatori.

Cu acest prilej au vorbit tovarășii: Ilie Dobrescu, directorul Centrului de documentare tehnică, acad. Victor Eftimiu, Constantin Argeșanu, prof. univ. Constantin Nedelcu și ing. Radu Stoica.

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a evocat figurile marilor înaintași ai aviației noastre.

Participanții au vizitat apoi expozițiile „Traian Vuia" și „Aurel Vlaicu"

(Agerpres)

LA 1 OCTOMBRIE VA APARE PRIMUL NUMĂR AL COLECȚIEI

„Povestiri științifico-fantastice"

Prin specificul lor, romanele, nuvelele sau povestirile științifico-fantastice se adresează în primul rînd tineretului însetat de cunoștințe și dornic să se avînte pe aripile gîndului spre viitorul luminos. Tocmai de aceea literatura științifico-fantastică atrage îndeosebi tineretul pe care îl ajută să-și dezvolte bagajul de cunoștințe și îl îmboldește să pășească pe drumul spinos, dar minunat al cercetării științifice.

Istoria ultimelor decenii oferă numeroase exemple de oameni care, sub influența lecturii unor lucrări științifico-fantastice, fascinați și entuziasmați de noutățile aflate, de forța gîndirii umane, au intrat în cetatea științei dedicîndu-i întreaga viață. Mulți dintre ei au urcat apoi treaptă cu treaptă, cele mai înalte culmi ale științei.

Literatura științifico-fantastică înflăcărează inimile și mințile tinerilor, prezentîndu-le eroi care luptă cu pasiune și consecvență pentru binele oamenilor, pentru dezvoltarea științei. Aceștia sînt descoperitorii de ținuturi noi sau pionierii zborurilor interplanetare, inventatorii unor ingenioase mașini menite să ușureze munca omului, sau savanții care descoperă și creează noi mijloace de luptă împotriva unor boli îngrozitoare, împotriva calamităților naturii. Eroul iubit va fi o pildă și un îndemn în căutarea drumului în viață, în lupta pentru fericirea poporului.

Noua colecție de „Povestiri științifico-fantastice" editată de revista „Știință și tehnică" este menită să umple un gol simțit de multă vreme în cadrul literaturii noastre pentru tineret.

Născută în urma rezultatului pozitiv al concursului de povestiri științifico-fantastice inițiat de revista „Știință și tehnică", colecția va publica în paginile sale nuvele sau romane de o întindere cu mult mai mare decît cele care ar putea fi cuprinse în paginile revistei. Zeci de mii de tineri vor găsi în paginile lucrărilor ce vor apare în colecția editată de revista „Știință și tehnică" răspuns la multe întrebări pe care și le pun, vor găsi în colecție un bun prieten care le va oferi un minunat prilej de a-și întrebuința cu folos timpul liber.

Organizațiile de bază U.T.M. trebuie să acorde atenția cuvenită muncii de popularizare în rîndurile maselor de tineri muncitori, țărani muncitori, studenți, elevi și funcționari a noii colecții editate de revista „Știință și tehnică" astfel ca ea să devină un puternic mijloc de culturalizare a tineretului.

Vizitele oaspeților japonezi

Miercuri, deputații Haruji Tahara, Seido Onishi și Kei Hoashi, membri ai parlamentului japonez, și-au continuat vizita pe care o fac în țara noastră.

Membrii delegației de deputați ai parlamentului japonez au vizitat Rafinăria nr. 1 din orașul Ploești, schela petroliferă Boldești și gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, raionul Stalin.

În cursul vizitelor, oaspeții au fost însoțiți de deputații Gh. Vidrașcu, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Al. Drăgan și Francisc Martinaș.

(Agerpres)

Telegrama lui K. Adenauer către N. A. Bulganin

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de dr. Konrad Adenauer lui N. A. Bulganin.

Excelenţei sale,
Domnului N. A. BULGANIN
Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.
Moscova, Kremlin

Domnule preşedinte al Consiliului de Miniştri,

Cu multă recunoştinţă confirm primirea telegramei Dvs. din 25 septembrie, prin care am aflat cu satisfacţie că Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a aprobat acordul cu privire la stabilirea de relaţii diplomatice între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană. Sînt convins că stabilirea de relaţii diplomatice va fi utilă popoarelor sovietic şi german, cauzei păcii generale.

Aş vrea să exprim speranţa că stabilirea de relaţii diplomatice va contribui la normalizarea relaţiilor între cele două ţări ale noastre şi la rezolvarea problemelor care stau în faţa lor.

Primiţi, Domnule Preşedinte al Consiliului de Miniştri, asigurarea înaltei mele consideraţiuni.

Dr. KONRAD ADENAUER
cancelar federal al Republicii Federale Germane

Starea sănătăţii preşedintelui Eisenhower

NEW YORK 28 (Agerpres).

După cum relatează corespondentul din Denver al agenţiei Associated Press, în buletinul medical asupra stării sănătăţii preşedintelui Eisenhower publicat la 28 septembrie ora 19,20 (g.m.t.) se anunţă că aparatul cu oxigen a fost scos din camera sa. În buletin se confirmă progresele făcute de bolnav, adăugîndu-se că starea sa continuă să fie „satisfăcătoare şi fără complicaţii".

Telegrama mareşalului Jukov

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă:

Excelenţei sale Dwight D. Eisenhower, preşedintele Statelor Unite ale Americii.
Casa Albă, Washington

Aflîndu-mă în concediu departe de Moscova, am aflat abia acum despre îmbolnăvirea dvs. subită. Sînt profund tulburat de această veste.

Eu şi familia mea vă urăm din toată inima însănătoşire grabnică şi mulţi ani de viaţă.

Cu stimă sinceră,
GHEORGHI JUKOV
Mareşal al Uniunii Sovietice

Sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

** Delegaţia poloneză sprijină propunerile sovietice * Numeroase delegaţii se pronunţă pentru includerea problemei algeriene pe ordinea de zi*

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite:

În şedinţa plenară din dimineaţa zilei de 27 septembrie a Adunării Generale a continuat discuţia politică generală. Primul a luat cuvîntul reprezentantul Tailandei, Wan Waithayakon. El a subliniat influenţa binefăcătoare a „spiritului Genevei" asupra relaţiilor internaţionale şi a declarat că popoarele din întreaga lume sînt recunoscătoare conducătorilor celor patru mari puteri pentru eforturile depuse de ei la Geneva.

Reprezentantul Paraguay-ului, Sanchez Quell, ca şi alţi delegaţi, a vorbit despre „spiritul Genevei", deşi întregul său discurs a fost contrar spiritului de colaborare.

Şeful delegaţiei Republicii Populare Polone, M. Naszkowski, a declarat că noua situaţie, care se caracterizează prin slăbirea încordării internaţionale, nu s-a creat pe neaşteptate şi în mod întîmplător, ci în urma unor eforturi comune, îndelungate ale tuturor forţelor ostile războiului şi interesate în menţinerea păcii. Nimeni nu poate nega, a declarat el, că statele de tip socialist au adus o uriaşă contribuţie la această schimbare.

Rezoluţia prezentată de U.R.S.S. „Cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale şi la dezvoltarea colaborării internaţionale", a spus printre altele Naszkowski, cheamă toate statele să continue eforturile în comun, îndreptate spre întărirea păcii şi securităţii în întreaga lume.

De aceea, delegaţia polonă sprijină fierbinte această rezoluţie şi cheamă toţi membrii O.N.U. să o adopte. Popoarele aşteaptă de la noi toţi, acţiuni comune în interesul păcii, a spus reprezentantul Poloniei. Noi trebuie să justificăm această încredere a lor.

Luînd cuvîntul la sfîrşitul şedinţei din dimineaţa zilei de 27 septembrie, şeful delegaţiei Iranului, Entezam, a chemat pe membrii Organizaţiei Naţiunilor Unite să contribuie la destinderea încordării internaţionale şi implicit la traducerea în viaţă a înaltelor ţeluri ale O.N.U. El a declarat că popoarele lumii aşteaptă de la apropiata conferinţă a celor patru miniştri de Afaceri Externe de la Geneva hotărîri constructive în domeniul dezarmării şi asigurării securităţii.

★

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite:

La şedinţa plenară din 27 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. a continuat discutarea ordinei de zi a Adunării Generale. Reprezentantul Egiptului, Favzi, s-a pronunţat împotriva recomandării adoptate de majoritatea Comitetului general de a nu include pe ordinea de zi a adunării problema Algeriei prezentată spre examinarea O.N.U. de un grup de ţări arabe şi asiatice. Favzi a subliniat că numai rezolvarea problemei algeriene pe baza principiului egalităţii în drepturi şi a dreptului la autodeterminare şi nu refuzul de a discuta această problemă, va crea condiţiile necesare pentru stabilirea relaţiilor de prietenie dintre Algeria şi Franţa.

Împotriva recomandării Comitetului general şi pentru includerea problemei algeriene pe ordinea de zi a Adunării Generale s-au pronunţat de asemenea reprezentanţii Siriei, Pakistanului, Irakului şi Arabiei Saudite.

Reprezentantul Siriei, Rafik Al-Asaa, a declarat că „acele ţări care votează împotriva includerii problemei algeriene pe ordinea de zi acţionează ca un aliat al imperialismului şi asupririi coloniale". El şi-a exprimat regretul pentru faptul că reprezentantul Statelor Unite în Comitetul general a votat împotriva discutării problemei Algeriei în O.N.U. Reprezentantul Arabiei Saudite a arătat că nu poate fi considerată o chestiune internă a Franţei o situaţie în care „o ţară cu ajutorul armelor primite de la o altă ţară nimiceşte pe patrioţii unei a treia ţări".

Delegaţii Olandei şi Columbiei s-au pronunţat împotriva includerii problemei algeriene pe ordinea de zi a Adunării sub pretextul că aceasta ar însemna un amestec al O.N.U. în treburile interne ale Franţei şi ar duce la agravarea situaţiei din Algeria.

Discuţia în legătură cu această problemă va continua în şedinţa plenară a Adunării Generale din 29 septembrie.

Întîlnirea pe întreaga Chină a tinerilor constructori ai socialismului

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă

În şedinţa din 27 septembrie a întîlnirii pe întreaga Chină a tinerilor constructori ai socialismului a luat cuvîntul Den In-ciao, vicepreşedintă a Federaţiei Democrate a Femeilor din întreaga Chină.

Tineretul, a declarat ea, este o brigadă de şoc a construcţiei populare. Den In-ciao a relevat rolul crescînd al tinerelor şi al femeilor în construcţia socialismului în ţară. Un exemplu în acest sens este faptul că din cei 1.527 de tineri activişti participanţi la întîlnire, 368 sînt femei.

Cuvîntarea rostită de Liubov Kosmodemianskaia, mama celor doi cunoscuţi Eroi ai Uniunii Sovietice, a fost ovaţionată furtunos.

Manevre militare în S. U. A. pentru studiul folosirii armelor toxice şi bacteriologice

WASHINGTON 28 (Agerpres).

Ministerul apărării al S.U.A. a anunţat că în curînd vor avea loc în statul Louisiana manevre militare de mari proporţii la care va fi studiată folosirea gazelor toxice şi a armelor bacteriologice.

Potrivit comunicatului ministerului, manevrele se vor desfăşura „în aceleaşi condiţii ca în timp de război".

O delegaţie a Sovietului Suprem al U. R. S. S. va vizita Iugoslavia

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS

Preşedintele Skupscinei Populare Federative a Iugoslaviei, Moşa Pjade a adresat lui A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi V. T. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S., o scrisoare în care mulţumeşte pentru primirea caldă şi atenţia care au fost acordate în Uniunea Sovietică delegaţiei Skupscinei Populare Federative a Iugoslaviei şi invită în numele Skupscinei Populare Federative o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. să viziteze Iugoslavia.

În scrisoare se arată mai departe că în cursul vizitei sale în Iugoslavia, delegaţia va fi oaspetele Skupscinei Populare Federative a Iugoslaviei şi va putea cunoaşte îndeaproape condiţiile de viaţă din toate republicile populare ale Federaţiei precum şi structura federativă şi activitatea instituţiilor.

În încheierea scrisorii, M. Pjade îşi exprimă ferma convingere că vizitarea Iugoslaviei de către o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. va fi de mare folos pentru dezvoltarea viitoare a relaţiilor de prietenie între Uniunea Sovietică şi Iugoslavia.

Preşedintele Sovietului Uniunii, A. P. Volkov şi preşedintele Sovietului Naţionalităţilor, V. T. Laţis au adresat lui M. Pjade o scrisoare în care se spune:

„Am primit scrisoarea dvs. prin care o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. este invitată să viziteze Iugoslavia.

În numele Sovietului Suprem al U.R.S.S., vă mulţumim pentru această invitaţie şi o acceptăm cu satisfacţie.

Ne exprimăm convingerea profundă că vizitarea Republicii Populare Federative Iugoslavia de către o delegaţie a Sovietului Suprem al U.R.S.S., precum şi vizitarea Uniunii Sovietice de către delegaţia Skupscinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia vor contribui la dezvoltarea şi întărirea continuă a prieteniei şi colaborării sub toate aspectele între ţările noastre".

Delegaţia va pleca la Belgrad la 3 octombrie.

După reuniunea miniştrilor de externe ai puterilor occidentale

NEW YORK 28 (Agerpres).

Miercuri a luat sfîrşit la New York conferinţa separată a miniştrilor Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei şi Franţei. La ultima şedinţă a participat şi von Brentano, ministrul de Externe al Republicii Federale Germane.

La încheierea conferinţei au fost date publicităţii două comunicate. Unul din acestea precizează că „Miniştrii Afacerilor Externe... s-au întrunit pentru a continua pregătirea viitoarei conferinţe de la Geneva". Comunicatul subliniază în continuare că cei trei miniştri au hotărît „să dea prioritate reunificării Germaniei în cadrul unui plan de securitate europeană. Ei au luat de asemenea măsurile pentru o consultare ulterioară cu partenerii lor atlantici la Paris, cu ceilalţi membri ai Consiliului N.A.T.O. înainte de conferinţa de la Geneva".

Celălalt comunicat dat publicităţii miercuri cu privire la poziţia celor trei puteri occidentale faţă de Republica Democrată Germană, susţine că guvernul federal ar fi singurul guvern al Germaniei. Comunicatul subliniază că cele trei guverne occidentale nu recunosc guvernul legal constituit al Republicii Democrate Germane. Contrar celor hotărîte la conferinţa cvadripartită de la Potsdam în 1945, Comunicatul conferinţei celor trei miniştri de externe afirmă din nou că frontierele Germaniei ar urma abia să fie definitivate prin viitorul tratat de pace cu Germania.

Cuvîntarea primului ministru egiptean Naser

ALEXANDRIA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunţă ziarele, la 27 septembrie, primul ministru al Egiptului, Gamal Abdel Naser, luînd cuvîntul cu prilejul deschiderii expoziţiei militare de la Cairo, a declarat că guvernul Egiptului consideră că una din sarcinile sale principale este „crearea unei puternice armate naţionale". Naser a subliniat că guvernul a întîmpinat mari dificultăţi pe calea spre înfăptuirea acestei sarcini şi în primul rînd în problema armamentelor. Unele dificultăţi sînt pe cale de a fi biruite. Deşi în ţară se construiesc uzine militare de armament greu, Egiptul mai este totuşi nevoit să cumpere arme din alte ţări.

„Noi am declarat întotdeauna, a subliniat primul ministru, că avem nevoie de arme. Nu vom consimţi însă niciodată ca armata noastră să fie înarmată în dauna libertăţii, cinstei şi demnităţii patriei. La începutul revoluţiei (evenimentele din iulie 1952 — N. R.) ne-am adresat Angliei, Franţei şi Statelor Unite cu rugămintea de a ne vinde arme, subliniind că avem nevoie de aceste arme pentru apărarea păcii. Toate aceste ţări au pus drept condiţie prealabilă pentru a ne acorda arme consimţămîntul nostru de a participa la diferite pacte. Noi am respins această propunere şi am declarat că niciodată nu vom consimţi să primim arme în dauna libertăţii noastre.

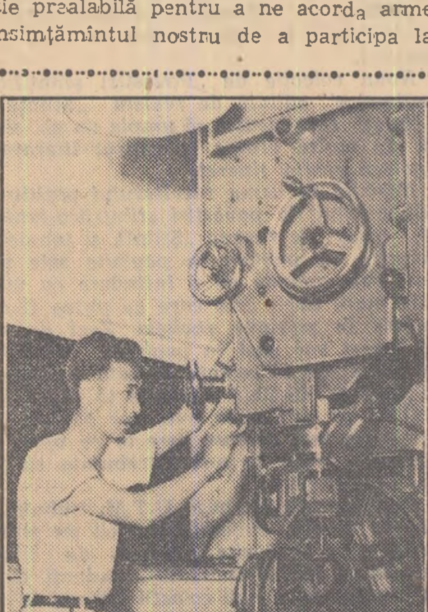
În aceste condiţii noi am hotărît să ne adresăm pentru arme tuturor ţărilor arătînd că nu vom accepta nici un fel de condiţii. Noi am explicat de asemenea că nu avem nici un fel de intenţii agresive şi că dorim doar să avem o armată puternică, capabilă să-şi îndeplinească datoria faţă de patrie.

Ne-am adresat pentru arme Statelor Unite, Angliei, Rusiei şi altor ţări. Recent am primit din partea Cehoslovaciei propunerea de a ne furniza armamentul necesar armatei noastre, pe o bază pur comercială şi anume în schimbul unor mărfuri egiptene, mai ales bumbac şi orez.

Am primit imediat cu recunoştinţă această propunere a Cehoslovaciei. Săptămîna trecută între cele două ţări ale noastre a fost semnat un acord în această privinţă. La Londra şi Washington se face în prezent o mare zarvă în legătură cu înarmarea noastră. Ele ar dori să ne ţină ca şi pînă acum sub influenţa lor, de care noi căutăm atît de mult să scăpăm.

Cînd aud exclamaţii de la Londra şi Washington că aceasta va permite pătrunderea influenţei ruseşti în Orientul Mijlociu, îmi amintesc de trecut şi declar că acordurile comerciale încheiate pe baza avantajului reciproc înseamnă sfîrşitul influenţei străine care ne-a dominat vreme îndelungată şi că nu constituie începutul unei noi influenţe străine".

Tineretul Chinei noi

Tineretul chinez este un tineret care cunoaşte din plin bucuria muncii paşnice de construcţie a socialismului, bucuria unei vieţi libere. În anii puterii populare capacitatea creatoare a tineretului a fost valorificată, iniţiativele şi avîntul specific tinerei generaţii găsind un larg cîmp de acţiune. Clişeele noastre înfăţişează cîteva crîmpee din viaţa tineretului chinez. Primul clişeu prezintă pe unul dintre tinerii fruntaşi în producţie: Sun Feng-yi de la uzina de maşini-unelte din Şanhai. Al doilea clişeu înfăţişează un bazin de înot amenajat pentru tineret pe colina Tameng din Fuchou. Ultimul clişeu prezintă pe cîţiva din sutele de tineri din Pekin ce au plecat spre nord-vestul Chinei spre a participa la acţiunile menite să ducă la dezvoltarea acestei provincii.

NOTE EXTERNE

S-a întîmplat în statul Mississippi...

S-a întîmplat în statul Mississippi... Un băiat negru în vîrstă de 14 ani, care a fost bolnav de poliomielită şi nu putea să vorbească bine, a plecat împreună cu un văr de-al său să-şi cumpere gumă de mestecat. Intrînd într-o prăvălie se spune că băiatul ar fi fluierat admirativ văzînd pe soţia negustorului.

Aşa încep întîmplările care au dus la asasinarea băiatului negru şi astfel sînt ele relatate de către ziarul londonez „Daily Herald".

„A fluierat admirativ" — aceasta era vina băiatului negru, copil infirm în vîrstă de numai 14 ani. În zorii zilei următoare copilul a fost răpit de la locuinţa unchiului său de către doi albi — patronul magazinului Roy Bryant şi complicele său John Milam.

De-atunci despre micuţul Louis Emmett Till nu s-a mai ştiut nimic. Au trecut săptămîni şi într-o bună zi în rîul Tallahatchie a fost pescuit cadavrul groaznic mutilat al unui băiat negru, azvîrlit în apă după ce i se legase o greutate de gît. Cadavrul a fost identificat ca fiind al lui Till.

Asasinii băiatului negru au fost aduşi în faţa judecăţii. Unele ziare occidentale au asemuit sala tribunalului cu cea a unui bar la care pînă şi acuzaţii au venit să se distreze. În timp ce publicul (albii bineînţeles separaţi de negri) consuma băuturi alcoolice şi fuma pe nerăsuflate, Roy Bryant a recunoscut că l-a răpit pe negrul Till. Bryant a refuzat însă să recunoască că l-a ucis. Acuzarea dispunea totuşi de mărturii care puneau în afară de orice îndoială vinovăţia lui Bryant şi a lui John Milam. Un tînăr muncitor agricol negru a declarat cum a văzut pe Till într-o maşină escortat de patru albi înarmaţi cu pistoale. Iar printre aceşti albi se aflau şi cei doi acuzaţi. Puţin mai tîrziu dintr-un grajd aflat pe plantaţia unei rude a lui Milam, acolo unde fusese transportat Till, s-au auzit ţipete şi zgomote. Ce s-a întîmplat e uşor de înţeles...

Cinci zile au durat dezbaterile procesului. Cu toate că era vorba de un caz de linşaj rasial toţi juraţii erau albi. Şi astfel în anul 1955, în luna septembrie, justiţia statului Mississippi din S.U.A. renunţînd la cele mai elementare norme ale justiţiei a achitat pe cei doi albi dovediţi asasini ai unui băiat negru. Motivul: nu se ştie dacă cadavrul descoperit în rîu este cel al lui Till. Dar cum poate sta în picioare un asemenea pretext cînd însuşi mama lui Till şi-a recunoscut copilul oribil mutilat?

Agenţia „France Presse" arăta că „asasinarea tînărului Till a provocat o indignare generală în S.U.A.". Achitarea celor doi asasini albi este socotită în largi cercuri ale opiniei publice americane drept o „legalizare" a linşajului. Charles Diggs jr., membru democrat al Camerei reprezentanţilor din partea statului Michigan, care a asistat la proces, a declarat că „nu a fost niciodată martorul unui sperjur atît de neruşinat şi al unei denaturări atît de fantastice a faptelor". Deputatul a caracterizat statul Mississippi în care bîntuie o cumplită teroare rasială drept „o junglă".

De altfel, caracteristic pentru jungla din Mississippi — ca să păstrăm expresia deputatului american — este faptul că martorii acuzării în procesul lui Bryant şi Milam au trebuit să se refugieze în alte state.

S-a întîmplat în statul Mississippi... Dar milioane de negri americani se întreabă: cînd asemenea lucruri nu se vor mai întîmpla?

„Vitejie" colonialistă

„Marea Britanie poate fi azi mîndră că un colţ al moştenirii ei a fost apărat cu vitejie". ...În aceşti termeni se referă ziarul britanic „Daily Express" la represiunile colonialiste din Kenya. Dar un alt ziar britanic „Daily Mirror" îşi acuză pe bună dreptate confratele de „miopie politică" şi îi aminteşte cîteva exemple ale... vitejiei de care colonialiştii britanici dau dovadă în Kenya. Să spicuim din aceste exemple numai două (păstrînd formulările calme ale ziarului britanic):

☆ un ajutor de comandant de district a bătut pe un negru cu un par şi i-a ars pielea cu chibrituri aprinse:

☆ un ofiţer britanic a tîrît după el un african trăgîndu-l de o sîrmă ce-i era petrecută prin urechi aşa cum tragi o maimuţă de sfoară.

Şi şirul exemplelor poate fi continuat. S-ar putea de pildă pomeni despre africanii morţi cărora mîinile le-au fost tăiate pentru „identificare". Sau s-ar putea pomeni despre alte lucruri la fel de zguduitoare. Astfel vom cita dintr-un alt ziar britanic, „Reynolds News", cîteva fraze: „Un membru al tribului Kikuyu a fost suspectat de furt şi iată cum au încercat poliţiştii europeni din Kenya să-l facă să-şi mărturisească vina. L-au bătut şi l-au călcat în picioare... i-au răsucit mîinile încătuşate şi trecîndu-i-le pe sub picioare i le-au legat de gît. L-au făcut să mănînce pămînt... l-au împins într-un rîu. Nu i-au dat un timp să mănînce... l-au legat de un stîlp şi l-au lăsat acolo peste noapte. Cînd n-a mai putut să se ţină pe picioare sau să meargă nu i-au dat nici un ajutor medical".

Nu-ţi trebuie o deosebită imaginaţie pentru ca să-ţi închipui că de pe urma chinurilor prin care a trecut, negrul nevinovat a încetat din viaţă. Încă un negru pe lista miilor de victime ale teroarei colonialiste din Kenya. Dar pînă cînd se va prelungi această listă? Pînă cînd colonialiştii vor ucide oameni nevinovaţi în numele intereselor unui pumn de miliardari şi ale unor politicieni lipsiţi de luciditate?

Aceste întrebări frămîntă opinia publică britanică. Ziarul „Reynolds News" scria: „A sosit de acum timpul, ca popor civilizat, să punem capăt odată şi pentru totdeauna acestor brutalităţi din Kenya".

Glasurile acelora care proclamă crimele drept vitejie — aşa cum făcea „Daily Express" — nu găsesc ecou în sufletul poporului britanic.

Pe o şosea

Şoseaua era barată. Şoferul şi-a oprit autocamionul şi a coborît să vadă ce se întîmplă. În faţă staţionau mai multe maşini. Ceva mai încolo privirii i s-a oferit un spectacol care l-a buimăcit. Lîngă un şanţ un grup de 80 de tineri se aflau aliniaţi. Erau în rînduri de cîte trei şi stăteau în poziţie de drepţi, înlemniţi parcă. Un bărbat cu o figură înfricoşătoare, cu cizme, pantaloni şi veston, toate de culoare neagră, şedea în faţa lor învîrtind o cravaşă albă şi urlînd cît îl ţineau puterile:

— La dreaaapta împrejur! Înainte marş!

Spectatorii ocazionali ai acestui exerciţiu militar şi-au pus desigur întrebarea: cine sînt aceşti tineri? După toate aparenţele se putea crede că era vorba de rămăşiţe ale tineretului hitlerist care încearcă să învie practici demult repudiate.

Răspunsul la întrebare ni-l dă ziarul vest-german „Sud-West Rundschau" care relatează această întîmplare petrecută în Westfalia în apropiere de oraşul Dülmen din Germania occidentală. Tinerii care făceau instrucţie militară după model hitlerist aparţineau unei organizaţii a Uniunii tineretului catolic german — care precum bine se ştie este legată de partidul creştin-democrat. Şi încă o lămurire: bărbatul îmbrăcat în negru, înarmat cu cravaşă şi cu apucături de feldwebel era un preot catolic, profesor de religie al grupului de tineri şi — în timpul liber — achizitor de carne de tun...

E. OBERST

Scurte ştiri

● În seara zilei de 27 septembrie a avut loc la hotelul Waldorf Astoria din New York un dineu la care au participat ministrul de externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, Secretarul de stat al S.U.A., J. F. Dulles, ministrul de externe al Marii Britanii, McMillan şi ministrul de externe al Franţei, A. Pinay. Potrivit agenţiei France Presse, cu acest prilej miniştrii de externe ai celor patru puteri au ajuns la un acord asupra problemelor de procedură privind desfăşurarea conferinţei care va începe la Geneva la 27 octombrie.

● La 27 septembrie, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, N. P. Firiubin, a depus din partea ambasadei U.R.S.S. o coroană de flori la mormîntul Eroului necunoscut. Pe panglica coroanei sta scris: „Ostaşilor armatei iugoslave căzuţi în luptă pentru independenţa patriei lor".

● Recent, editura „Narodnaia Kultura" din Sofia a editat în mare tiraj două romane de scriitori romîni — primul volum al romanului „Bărăganul" de V. Em. Galan şi romanul „Desculţ" de Zaharia Stancu.

● Agenţiile de presă relatează că Teatrul Scala din Milano a fost invitat să întreprindă un turneu în Uniunea Sovietică, în timp ce baletul Teatrului Mare din Moscova va întreprinde un turneu în Italia.

● La 28 septembrie preşedintele provizoriu al Argentinei, Lonardi, a primit un grup de ziarişti străini. Răspunzînd la întrebările lor, Lonardi a declarat că toate partidele politice, inclusiv cel peronist, vor lua parte la alegerile prezidenţiale care vor avea loc atunci cînd vor fi întocmite listele electorale.

Lonardi a declarat că guvernul lui va năzui spre relaţii mai strînse cu S.U.A. El a arătat de asemenea că guvernul lui va menţine actualele relaţii cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări. El a subliniat că este un duşman al comunismului.

CULTURA FIZICĂ şi sport

Fotbaliştii romîni au întrecut reprezentativa Belgiei

La ora cînd echipele reprezentative ale R. P. Romîne şi Belgiei au apărut pe teren, întreg stadionul „23 August" fremăta de nerăbdare. Într-adevăr, peste 100.000 de spectatori au ţinut să urmărească evoluţia fotbaliştilor celor două ţări.

Este ştiut faptul că selecţionata Belgiei a reuşit nu de mult rezultate excelente care o situează pe o treaptă înaltă în fotbalul european. Victoriile împotriva actualei campioane mondiale — reprezentativa Republicii Federale Germane, asupra echipelor Suediei şi R.P.F. Iugoslavia sînt concludente.

La ora 15,30 arbitrul M. Macko (R. Cehoslovacă) ajutat la tuşe de E. Karas şi L. Holko a chemat la întrecere următoarele formaţii:

R.P.R.: Voinescu, Pahonţu, Androvici, Szökö, Călinoiu, Băcuţ I, Copil, Nicuşor, Ozon, Georgescu, Mihai (Suru).

Belgia: Gernaey, Dries, Carré, Van Brandt, Huysmans, Mees, Jacquemyns, Mermans, Coppens, Degelas, Orlans.

Încă din primele minute, jocul se anunţă foarte disputat. Linia noastră de atac, alimentată continuu de mijlocaşii Călinoiu şi Băcuţ I, obligă pe oaspeţi să se menţină în defensivă. În minutul 15 asistăm la primul corner al echipei noastre rămas însă fără rezultat. Jocul capătă o alură din ce în ce mai însufleţită. Cei doi portari, Gernaey şi Voinescu, au ocazia să se afirme blocînd cu siguranţă şuturile periculoase ale lui Georgescu, Ozon, Copil, Coppens şi Orlans. Apărarea noastră, şi mai ales Pahonţu şi Androvici, este uneori nesigură, distribuind mingi la întîmplare. În special Pahonţu are mult de furcă pentru a stăvili cursele rapide ale lui Orlans. Centrul atacant belgian Coppens, despre a cărui valoare am mai auzit, este deosebit de pătrunzător. De altfel întreaga echipă a Belgiei a fost orientată în general spre un joc ofensiv, foarte bărbătesc, care din păcate, mai ales în cea de a doua parte a jocului, a căpătat o notă de duritate.

Oaspeţii dovedesc certe calităţi care pun într-o lumină frumoasă valoarea fotbalului belgian, mai cu seamă în ceea ce priveşte tehnica individuală — preluarea şi controlul balonului, jocul în mişcare, pase precise, la om. Ca schemă tactică el adoptă încă sistemul de joc englezesc cu pase scurte, laterale.

Repriza întîia se termină fără ca una din echipe să înscrie vreun gol.

Golul victoriei noastre este marcat abia în minutul 70, în urma unei dominări insistente, cînd tînărul nostru jucător Georgescu înscrie cu un şut spectaculos, sub bara transversală de la aproximativ 18 m. 1—0 pentru reprezentativa noastră.

Din acest moment, jucătorii celor două echipe luptă din răsputeri pentru a schimba rezultatul. Portarul belgian se întrebuinţează foarte mult pentru a împiedica marcarea unor alte goluri. Atacanţii noştri, ca şi mijlocaşii de margine au şutat la poarta lui Gernaey în cele 90 minute de joc de 29 de ori (12 lovituri au mers în spaţiul porţii). La cîteva minute după marcarea golului, Suru scapă de sub supravegherea stoperului Carré, dar se pripeşte şi trimite mingea la cîţiva centimetri de bara laterală.

Încurajaţi puternic de spectatori, fotbaliştii noştri atacă insistent. Apărarea oaspeţilor este însă la post. Pentru a obţine cu orice preţ o schimbare de rezultat, fotbaliştii belgieni dau jocului o notă intensă de duritate, dar, autoritar, arbitrul cehoslovac penalizează orice abatere.

Victoria fotbaliştilor romîni este pe deplin meritată. Ea este urmare a insistentei dominări, a însufleţirii şi ardoarei cu care toţi fotbaliştii noştri au luptat pentru fiecare minge. Victoria de ieri nu trebuie însă să-i amăgească. Jucătorii noştri au manifestat multe deficienţe de ordin tehnic şi tactic. Controlul balonului, precizia loviturilor la poartă, acţiunile rapide, în mişcare, sînt obiective asupra cărora colectivul de antrenori trebuie să insiste foarte serios, mai ales că în curînd, reprezentanţii fotbalului nostru vor da un nou şi dificil examen: jocul cu fotbaliştii prieteni din Republica Populară Bulgaria.

R. CALARAŞANU

Circuitul ciclist al R. P. R.

Participanţii la cea de a 5-a ediţie a Circuitului ciclist al R.P.R. şi-au disputat miercuri victoria în cea de a 9-a etapă, pe distanţa Timişoara-Deva (154 km). La Deva, sprintul a fost cîştigat de tînărul St. Porecean (C.C.A.).

După 9 etape, în clasamentul general conduce C. Dumitrescu cu 42h 57'48". Pe echipe, primul loc este deţinut de C.C.A. I cu 130h 06'58".

(Agerpres).

Spectacolele de azi

TEATRE: PLATON KRECET — **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio); DOAMNA NEVĂZUTĂ — **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (sala C.C.S. str. Lipscani Nr. 53); HOŢII — **Teatrul Tineretului**; PIATRA DIN CASĂ ŞI CHIRIŢA ÎN PROVINCIE — **Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti**; ŞAH MAT — **Teatrul Evreiesc de Stat**; CER CUVÎNTUL — **Ansamblul de Estradă al R.P.R.** (sala din Calea Victoriei nr. 174); ARENA CURAJULUI — **Circul de Stat** (orele 17 şi 20,30).

CINEMATOGRAFE: **Săptămîna filmului britanic** — AVENTURILE DOMNULUI PICKWICK — **Patria**; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — **Republica, I. C. Frimu, 1 Mai**; NECUNOSCUTA DIN TAXI — **Magheru, Al. Sahia, Volga**; MELODIA PIERDUTĂ — **Filimon Sîrbu, Bucureşti**; BINE AŢI VENIT D-LE MARSHALL — **Înfrăţirea între popoare, 8 Martie**; FRONA — **Elena Pavel**; ERMITAJUL DE STAT; CU MARINCEA E CEVA — [illegible]; ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, EXPOZIŢIA SOVIETICĂ LA PEKIN, PASĂREA FERMECATĂ, SCHIMBUL MAGIC — **Timpuri Noi**; AMIRALUL NAHIMOV — **Victoria**; TINEREŢE ZBUCIUMATĂ — **Munca**; N-A DANSAT DECÎT O VARĂ — **Lumina, Cultural, Mioriţa**; SUBMARINUL 323 — **Tineretului**; MISTERELE DIN MATTO GROSO — **Central**; LILIACUL — **Gh. Doja**; CEI TREI MUŞCHETARI — **Al. Popov**; OMUL CU 1000 DE FEŢE — **Unirea**; TAUNUL — **Vasile Roaită, Boleslaw Bierut**; MOŞTENIRE ÎNSÎNGERATĂ — **C. David**; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — **Flacăra**; ORIZONTURI FĂRĂ SFÎRŞIT — **T. Vladimirescu**; SKANDERBEG — **Arta**; ŞCOALA CURAJULUI — **Carpaţi**; CEI 5 DIN STRADA BARSKA — **Moşilor**; LILIOMFI — **23 August**; MÎNĂSTIREA DIN PARMA — **Donca Simo**; LIBELULA — **Ilie Pintilie**; CITEODATĂ 3 — **Popular**; DRACUL DIN DEALUL MORII — **M. Eminescu**; DOI ANI DE PĂMÎNT — [illegible]; DE VARŞOVIA — **Libertăţii**; PUTEREA DRAGOSTEI — **N. Bălcescu**; FRONA — **Rahova**; BRUTARUL DIN VALORGUE — **Gh. Coşbuc**; MANDY — **Olga Bancic**; SALARIUL GROAZEI — **Aurel Vlaicu**.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.55.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52